

סתיו השיר שלי שמח

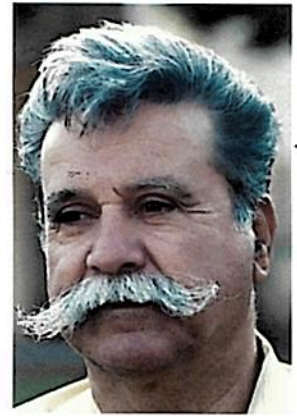
למה כשסתיו מרגישים אפורים
למה כשסתיו השמיים קודרים
ולמה כשבא חצב,
יודעים שכבר סתיו?

סתיו, סתיו, השיר שלי שמח,
סתיו, סתיו, מגיע כמו אורח
סתיו, סתיו, את חום הקיץ מוריד
נעים בסתיו, נפלא בסתיו תמיד.

עמוס ברזל

עלון מס' 1484 – 9/9/16

גמליאל איתח

בן רחל ודוד ז"ל

נולד במרוקו: חורף ה'תרצ"א - ינואר 1931
עלה לארץ: ה'תש"ט - 1949

לפני כמעט 86 שנים נולד גמליאל בעיר פס שבמרוקו, שם עברו עליו ילדותו ונעוריו, שם למד קרוא וכתוב בעברית, ערבית וצרפתית והצטרף אל תנועת "הצופים". כאשר שמעו כולם ברדיו את החלטת האו"ם, יצאו החבריה הצעירים היהודים בצהלות שמחה ושירים, תלו את דגלי ישראל ואפילו העזו לרקוד, למרות החשש מהאוכלוסיה הערבית.

הרצון לעלות לארץ-ישראל החל לנקר בעוצמה הולכת וגוברת. 5 פעמים ניסה גמליאל לברוח ונתפס. בכל פעם נעצר ל-24 שעות. אבל... בפעם האחרונה ב-1949 הצליח להתגנב אל תוך קבוצת שחקני כדורגל שנסעו ברכבת לשחק בחו"ל. כדי שלא יחשדו בו, לקח עימו רק תיק קטן מאוד וברגע שעבר את הגבול, כבר היה יותר קל להגיע לארץ – ישראל.

הוא עלה עם קבוצה של צעירים כמוהו מארצות המגרב, שנשלחו לקיבוץ "דורות" שבדרום, אחרי שנה החליטו הצעירים לבדוק איך זה לחיות בקבוץ ותיק וגדול ועברו לתל-יוסף, שלא מצא חן בעיניהם, ואז עברו לקיבוץ מעגן שע"י הכנרת, עד שהתגייסו לצבא – לנח"ל. הוא הגיע לדרגת סמל בנח"ל, אך סרב לחתום על המשך שרות קבע, ו"משרד החקלאות" הציע לו לעבוד בערבה. עבד כ-5-6 שנים בניסיונות בגידולים שונים שם גם פגש והתאהב בחיילת ניצה בן-יהודה בת אשדות שהיתה בהיאחזות הנח"ל "עין רדיאן" – שהפכה אח"כ לקיבוץ יטבתה. הם נישאו באשדות, ומשרד החקלאות הציע לו שליחות חקלאית בג'אירן (בתקופה הטרומ-חומיינית) וגמליאל שהרגיש ציוני נלהב מקצות בהונותיו עד שורשי שפמו העבות, הרגיש שזה ממש לא מתאים לו לעזוב את ישראל ואת אשתו הצעירה, וביקש שנת חופשה ללא תשלום כדי לנסות לחיות בקיבוץ של ניצה ומאז הוא כאן. גמליאל נקלט במהירות בחיי הקיבוץ בחברה ובעבודה. בענף התמרים היה חקלאי חרוץ ומסור ועד מהרה זכה גם לעבוד ב'בית-ירח' עם סטולר, שלמד ממנו רבות, בנוסף על הידע הרב שכבר צבר בעבודתו בערבה.

בתיקו האישי אשר ארכיון הקיבוץ נמצא מכתב מעניין מקיץ 1958, המבשר לו ש: "קיבוץ יטבתה רשם את כבודו בספר הזהב של הקרן הקיימת לישראל כחבר בצוות האזרחים אשר הטה שכם בהקמת יטבתה ולאות הערכה על עזרתך". תוך זמן קצר מאוד של מועמדות בקיבוץ אשדות התקבל גמליאל לחברות יחד עם עוד חתנים וכלות שהצטרפו לבנות ובני זוגם "הקיבוצניקים" (כמו אלתר אופיר, שולה ערפלי וש'רי ספיר). משרד החקלאות לא מרפה מגמליאל ומבקש מהקיבוץ לשחררו ל-3 שבועות כדי לעזור בהעברת עצי תמר מעמק הירדן לעין-רדיאן ומועצת הקיבוץ נענית לבקשה.

ועדת המינויים שמה עליו עין, וממליצה לבחור בו לועדת קשר, סדרן-עבודה ואח"כ לועדת החברים בראשותו של ישעיהו פונדק. הוחלט לבחור בו לעבוד באקונומיה = מחסן המצרכים - שהיה די דל באותן שנות צנע, וגמליאל יודע מעבר לקביעת התפריט גם לכבוש מלפפונים ועוד ירקות, כדי לגוון במקצת את התפריט, לשמחת ליבם של החברים. אח"כ הוא עובר לעבוד בלול וכאשר הענף עובר מהפכה והופך להיות במסלול יחיד של פיטום. אשדות חייבת להכניס חבר מטעמה והיא בוחרת בגמליאל, שתוך זמן קצר מקבל קביעות. תוך אותו זמן מצליח גמליאל ביחד עם ניצה לבנות משפחה לתפארת 4 בנים ושתי בנות. ואשדות שולחת את גמליאל לסמינר רעיוני. "עוף טוב" לא מוותר עליו ושולחים אותו ל" טיול-סיוור" עבודה באירופה למשך 3 שבועות, לקראת הגדלת המשחטה ושיפורה. עם כל העבודה

באירופה למשך 3 שבועות, לקראת הגדלת המשחטה ושיפורה. עם כל העבודה המרובה, מקפיד גמליאל לדווח בעלון. הוא מעורב מאוד בכל הקשור לילדים ואף נוזף בוועדת החינוך שמוצאת לנכון לגנות מעל דפי העלון את התנהגות חברת הנעורים, מבלי שהודיעו או דָּבְרוּ קודם עם הוריהם, והרי ידוע שכבר חודשים רבים אין לנערים מדריך.

לאחר שנים רבות וקשות שנשא באחריות רבה ב"עוף טוב" דורש הקיבוץ שוב שגמליאל יחזור לעבוד בבית, והמזכירות מלאת הערכה שגמליאל מסכים לעבוד במטבח. בתיקו נמצאת ברכה והערכה על העבודה העצומה שהשקיע יחד עם חבריו לעבודה בהכנת שפע המאכלים ל"ליל הסדר" ולהמוני האורחים שהגיעו במשך כל ימי חג הפסח.

בינתיים הילדים גדלים, מתקבלים לחברות בקיבוץ ומתגייסים לצבא, וברכות לבן עדי המסיים קורס קצינים בהצטיינות. הם גם מוצאים בני ובנות זוג. הגר מתחתנת ראשונה ואחריה טלי ועד מהרה הופכים את גמליאל וניצה לסבא וסבתא מאושרים וגאים...

במשך השנים מראיינת עמליה מהארכיון את גמליאל, בהזדמנויות חגיגיות כמו יום ההולדת ה-60 לקיבוץ; ראיון של 3 דורות: סבתא ציפורה, גמליאל וניצה מדור הביניים וטלי בת הדור השלישי.

לאחר ששמחנו שחזר מבית-החולים בעקבות התקף לב, הוא מספר על רגעי האִימָה והקושי כשהרופאים חוזים ואומרים לו "אסור לך פה! ואסור לך שם! אל תלך! אל תתאמץ!!! "ואח"כ על סדנא די חדשה ומיוחדת לשיקום הלב שעבר ביחד עם ניצה, כי הרופאים מבינים שחייבים לְעַרְב בשיקום גם את הנשים. "אני הרי ישבתי ע"י ניצה וראיתי את הטיפולים שעברה, מתאר גמליאל, אז עשיתי מאמץ כדי לצאת מזה ולתפקד. נכון שיש לי כמה מגבלות, אך אני לא מתבייש בהן, אני שמח שיצאתי ואני כבר נוסע ועובד. **ושניהם אומרים שמה שנותן לנו הרבה כוח במאבק וטעם בחיים זו המשפחה שלנו עם הילדים והנכדים. בשבילם הכול כדאי...**"

לאחר מותה של ניצה, גמליאל ממשיך בחייו, וזוכה לנין ו-שתי נינות. הוא מוצא אהבה חדשה, את אמירה, ומצליח להגשים חלומו ישן של "טיול שורשים" במרוקו עם אמירה, בניו ובנותיו.

בשנים האחרונות סבל מבעיות לב ומדי פעם ראינו את האמבולנס לוקח אותו לבית-החולים ואח"כ מחזיר אותו.

למרות הכול; אתם בני משפחתו, **האחים** של גמליאל ומשפחותיהם, ילדיו **דודו**, **הגר**, **טלי**, **חן**, **עדי ואבי עם 22 הנכדים והנכדות**, **הנין ושתי הנינות**, **הכלות והחתנים**, תזכרו את אבא וסבא גמליאל, שחי חיים שלמים, וזכה להגשים עלייה לארץ-ישראל ובניית המשפחה הגדולה שלכם.

נזכור אותך גמליאל, כמו שהיית במיטבך.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים ובצרור זכרונותינו, כל עוד אנו חיים

בהערכה רבה ובשם כל חברי קבוץ אשדות יעקב איחוד :

כתבה עמליה (השכנה משמאל) קרא: דורון ר'

גמליאל איתח ז"ל

גמליאל – 'שוקק משפחה'
פרש לעולם שכולו טוב – לנוח

יש כבר רוח נעימה אחה"צ במדרכות הקיבוץ – אבל גמליאל כבר לא יצא לטייל בקלנועית עם המטפלת הנדירה לצידו – יביט בחברים פעם אחרונה, יתחבק עם נכדות ונכדים שמתרוצצים.

גמליאל צריך עכשיו לנוח. מספיק.

אדם טוב – נוח. גמליאל וניצה הולידו שישה ילדים – שתי בנות-טלי והגר, ארבעה בנים – עדי, אבי, חן ודודו – כמובן שזה לא הסדר בבואם לעולם.

וכל השישה הביאו לו המון נכדות ונכדים שאהבו ללטף את השפם ולשמוע את הצחוק הצרוד קמעה שלו.

גמליאל וניצה היו זוג צנוע ושקט – שקמו בבוקר לעבוד – ואחא"צ הבית היה שוקק משפחה. ניצה חלתה וגמליאל צמוד צמוד אליה מקווה בכל ליבו, מתפלל בשקט – שזה יעבור והיא תחלים. אבל הדבר לא תלוי בנו – ניצה המשיכה לקלף אגוזים ולחלק לילדים – ולאט לאט גם זה נגמר – והצנצנת התמלאה וניצה – אם השישה נפטרה – עצוב היה לו לגמליאל – אבל הבית המשיך להיות שוקק משפחה.

עבר זמן והגיעה אמירה מניר-דוד – והיא מדהימה. בשקט בשקט – נסעו לטייל, צחקו ביחד – היא בצחוק מתגלגל והוא בצחוקו הצרוד והשפם מתנדנד. היה לו נהדר עם אמירה – והילדים והנכדים חיבקו אותה באהבה כאומרים 'טוב לו לאבא שלנו – אז טוב גם לנו'. חוכמת חיים.

והמשפחה התרחבה וגדלה ונגעה תוך כדי שמחות גם במשפחה של חיה, ואז גם במשפחה של ראובן והכל זה כהן. וגם במשפחה של יפה ניב-יכין – וגם משפחות ביד מרדכי עם הדבש – ונוצרו המון, המון שמחות – באמת המון.

ניצה נהגה לומר: 'הביטי'

גמליאל נהג לומר: 'מְנֵה' – שזה מְנֵי – ושם יד על החזה. אני אהבתי לשמוע אותו אומר:

'מְנֵה' שבשבילו זה למנות – לספור את בני המשפחה.

רציתי לקצר – לא הצלחתי, כי גמליאל סיפק המון סיפורים על איך לגדל משפחה בלי להתאונן גם בנחת, בשחוק – בבית שוקק משפחה.

כמה אפשר לסבול? זהו – שאין לזה תשובה. אז גמליאל סיים לסבול – רוצה שיזכרו אותו עד הסבל – כמה חיוני היה, כמה איש משפחה למופת.

היינו באים לבקר את גמליאל – ומיד אמר: 'תשבוי, 'תשתו' – 'שלא תלכו'. כשקמנו ללכת היה אומר 'לאן אתם ממהרים?' – חשבתי לעצמי, באמת לאן? אין צורך למהר, צריך להרבות לבקר.

ביקרנו. נפרדנו ונשארנו עם זכרון מתוק וצחוק צרוד ממך, גמליאל, חלק מילדינו קראו לו – גמאילל – גם אי לל – כאילו גמליאל גם שלהם...

השארת עקבות רבים באשדות ובארץ – והיו ילדיך כולם ונכדיך וניניך כולם – ראויים לאבא וסבא וסבא-רבה שכמוך – ובזכות היותך 'שוקק משפחה' – המון אנשים ורוב עם זוכרים ויזכרו אותך לעד.

טלי ודוד, חן ואבי, הגר ועדי – וכל הנשואים והנכדים/ות היה לכם כייף – עכשיו תמשיכו מנקודה זו במשפחה שלכם – בדרך של אבא גמליאל, אמא ניצה זכרונם לברכה – ו'דודה' אמירה שצחקה עם אבא והיה לו טוב איתה – עכשיו היא עצובה. אתם תמשיכו להתחבק איתה. הסיפורים והתמונות, השמחות והזכרונות ינחמו אתכם כאן על פני האדמה.

בחברות טובה עם יענקליה ואיתי,

שרה'לה שרון

5/9/16

אבא שלנו, אוהבים אותך

מקסימים, מוצלחים וטובים ובשנה האחרונה זכית גם לראות את 3 הנינים שלך. הקמת משפחה לתפארת מדינת ישראל **והגשמת עוד חלום.**

אבא אהבנו אותך מכל הלב, אהבנו להיות אתך ולידך כל יום מחדש, תמיד מגובשים ושמחים. דאגנו לך יום לא נשארת לבד רגע אחד, תמיד מוקף בילדים שלך.

לימדת אותנו לחשוב ולנהוג בדרך ארץ ובצניעות. חינכת אותנו שעבודה זה ערך עליון, דאגת תמיד שנכבד כל אדם בכל מקום, הקפדת שנעזור לכל מי שחלש והכל תמיד בלי מילים רק בעשייה ודוגמא אישית.

שלוש שנים אחרונות הרגשנו שאתה קצת נחלש, עייף מהמסע שלך, השלמת את כל המשימות והיעדים שלך ואתה מבקש מנוחה, היה לך קשה להיות זקוק לעזרה קצת מוגבל ואז קיבלת את **שמאלי המטפלת שלך**. שמאלי מטפלת בך שנתיים ושמונה חודשים במסירות חום ואהבה אין סופית. אתה התאהבת באישה המיוחדת והיקרה הזו שהגיע מסרילנקה לבית שלנו וגם היא כמו כולם הפכה ביום אחד לבת משפחה לכל דבר. **שמאלי תודה אנחנו אוהבים אותך.**

זהו אבא אתה בסוף המסע שלך – כולנו אתך ולידך בפעם האחרונה מחבקים ואוהבים אותך, מכבדים אותך ומוקירים לך על כל מה שנתת לנו כל יום מחדש אנחנו ומקווים שידענו להחזיר לך משהו על כל מה שאתה נתת לנו ועשית בשבילנו.

הפעם אבא אנחנו נפרדים - זה דרכו של עולם וטוב שכך. עוף לך בשמים עם חיוך גדול כי זכית להיות אדם עשיר ששמח בחלקו, תפגוש את אמא שכל כך התגעגעת אליה ותגיד לה שאנחנו בסדר גמור חזקים, מגובשים ואוהבים כמו שתמיד רציתם.

אוהבים אותך ומתגעגעים

אני יודע שאתה במקום טוב ושקט, אני מרגיש שהיום טוב לך ואני רגוע, מתגעגע, אוהב.

אבא אתה מסיים היום מסע ארוך, מסע החיים שלך גמליאל איתך. מסע עם הרבה עליות חזקות וגם קצת ירידות, מסע שכולו זיכרון ענק של משפחה גדולה, המון טוב, שמחה ואהבה. **אבא** לאורך כל המסע שלך את **עובד, תמיד עובד**. אתה עושה, אתה נותן, אתה דואג, אתה מסדר, אתה מארגן ותמיד בשקט, בצניעות בלי מילים פשוט עושה.

המסע שלך התחיל בפס שבמרקו בשנות ה-30 המשך בעליה שלך לארץ ישראל בגיל 17 לבד נער צעיר בלי מילה בעברית בלי אמא ואבא "נער לבד" בארץ חדשה. אבל היית עם חדור אהבה ואמונה בארץ ישראל. למדת עברית והתגייסת לצבא היית לוחם בנחל, קצת אחרי הצבא הכרת את אמא שלנו והגעתם יחד הביתה **לאשדות הבית שלך!** הקמתם משפחה גדולה ויפה בבית קטן, צנוע וחם. הבאתם לעולם 6 ילדים הבית שלכם תמיד היה צפוף בהמון אנשים וכולם קיבלו מכם אהבה וחום בלי חשבון.

ליווית את אמא בשנותיה הקשות כשהייתה חולה מאוד, תמיד בנאמנות ונתינה אין סופית, כאבת מאוד את לכתה בגיל צעיר. אבל המשכת קדימה ושנה אחרי הפרידה שלנו מאמא הכרת את עמירה שנכנסה למשפחה שלנו ביום אחד עם המון שמחה ואהבה. **עמירה את לנו לכולנו אמא וסבתא זכינו בך!** וזכינו לחלוק אתך ביחד עם אבא עוד 22 שנים מאושרות של ביחד. השיא של המסע שלך אבא היה טיול השורשים של המשפחה למרוקו. אתה ביקשת, אנחנו ארגנו ונסענו כל הילדים שלך יחד אתך ועם עמירה למרוקו, עלינו כולנו יחד לקבר של סבא דוד, בכית על הקבר שחררת מהבטן המון, נתנו לך חיבוק וזמן, התרגשנו אתך, אהבנו אותך. **הגשמת עוד חלום חיים וסגרת מעגל.**

במהלך כל המסע שלך אתה מגדל עם אמא ובהמשך עם עמירה את הילדים שלך וביחד איתם את הנכדים שלכם 18 נכדים

פתיח

החופש תם יצאנו לדרך ומערכות החינוך הרגיל והמשלים שלנו, עומדת היטב במשימות. לאחרונה אנו עדים ליותר ויותר כלי רכב חשמליים דו גלגלים שנעים על מדרכותינו בזמזום שורקני אך מאיים. לרוב אני לא מכיר את בעלי האופניים החשמליים אבל תחושתי אומרת שלפחות חלקם עדיין לא חגגו 16. מותר לנו כישוב אוטונומי להכיל חוקים וכללים גם אם אלה אינם עדיין חלק מספר החוקים העברי. זו זכותנו הלגיטימית כישוב החפץ להגן על עצמו ועל חבריו, וגם על בעלי האופניים עצמם, שלא מודעים לסכנה שהם יוצרים. הסטטיסטיקה אומרת שזה ענין של זמן בלבד, עד שיקרה משהו חריג.

ובאותו נושא. חברתי לצוות העלון, ערה מאד לנעשה בחצר. היא חוזרת ומתריעה על שלטים שאינם במקומם על עמודי תאורה, כמו זה ליד שער הכניסה, שמחלידים מחוסר שימוש ואיש לא נוקף אצבע, על מנורות שלא דולקות ועל עוד מפגעים, והרשימה ארוכה.

למיטב ידיעתי אשדות מעסיקה מטעמה ממונה בטיחות חיצוני שתפקידו בין השאר להרתיע ולהתריע. לטעמי זה תפקידו העיקרי. רציתי בזמנו לקיים עימו ראיון בנושא זה, אך נראה לי שהוא לא נלהב לנושא, בלשון המעטה. וכי למה להרגיז מערכת שמשלמת את שכרך?

ממונה בטיחות שעבודתו לא מורגשת בשטח חוטא לתפקידו. הוא אולי נאמן למעסיקיו ונחמד אליהם, אבל אותו עמוד תאורה חלוד שאירית מתריעה עליו חדשות לבקרים, כבר מזמן לא היה שם, אילו היה הממונה רושם זאת בפנקסו ומוציא דוח מסודר. כנ"ל בעניין האופניים החשמליים.

נחמדות היא מפלטו של החלש, בנושא בטיחות במיוחד.

וזו תגובת מנהל התשתיות יוסי בן פורת:

1. הפנס רחוב הגבוה לא נפל, אלא הופל, וחיכינו לאישור ותשלום מהביטוח. עמוד חדש הוזמן, יבוצע בקרוב.
2. נכון להבוקר כל פנסי תאורת המדרכות עובדים.

להזכירכם שיש החלטה להחליף את עמודי תאורת החצר לעמודים חדשים, ולמנורות לד חסכוניות בחשמל.

אחרי שאדריכלי הישוב וועדת תיכנון אישרו את הדגם החדש של עמודי התאורה, שאגב שניים מהם מוצבים ליד ח"א והבית הסיעודי יצא מכרז, והוזמנו העמודים החדשים. כשיגיעו העמודים החדשים נתחיל בהחלפתם.

שבת שלום לכם!
אבנרון

ממנהל הקהילה

גדי נחום נבחר ע"י מועצת החינוך לשמש כיו"ר של המועצה. כבר החל לתפקד. מועצת החינוך הנה הגוף המשותף לשני השותפים (אגודה קהילתית "נוף אשדות" ו"מתיישבי אשדות מאוחד") המפקח על עבודת מערכת החינוך. תפקידו בהובלת חשיבה אסטרטגית ובפיקוח על התקציב (כולל הפרוייקטים הקהילתיים). בהצלחה.

**אופניים חשמליות!!! סכנה חדשה!!!
אנא הורים, הנחו את הילדים כיצד לרכב.
אני מקבל דיווחים על כמעט תאונות בישוב!
זהירות!!!**

שתהייה לנו שנת פעילות והתחנכות טובה,
קהילתית.

שבת שלום,

דורון

**עיקרי החוק ביחס לרכיבה על אופניים
עם מנוע עזר (אופניים חשמליים):**

עד גיל 16 הרכיבה על אופניים חשמליים אסורה בכלל, בכל מקום. מגיל 16 הרכיבה מותרת רק בשבילי אופניים וגם על הכביש, באין שבילי אופניים בזהירות ובהתאם לחוקי התנועה. בכל מקרה אסור לרכוב על מדרכה. זה עלול לפגוע בהולכי הרגל.

יש לקנות אופניים חשמליים המופעלים בדיווש, אשר המנוע שלהם מפסיק לפעול שמהירותם מגיעה ל- 25 קמ"ש.

החופש הגדול הסתיים, החצבים בשולי הדרכים ובשדות הקוצים מבהיקים בלובנס. הקיץ עוד עימנו. הילדים שבו אל בית הספר. מערכות החינוך הקהילתיות שלנו שבו לתפקד במלוא הקצב.

'אשדוטף' ידעה קיץ סוער שסופו בקבלת הודעת סיום עבודתה של **דקלה מועלם**. הצטערנו לשמוע. את השנה מתחילים 137 ילדים, מעוללים ועד בוגרי הגנים.

השנה נפתח גן משרד החינוך חדש: "גן זית". העבודה, באחריות המועצה האזורית, בוצעה בקצב ע"י **מיכה סוסן** (תודה על העמידה בלוח הזמנים) והייתה בפיקוחה של **עדי גל** (תודה גם לך). תודה לערן שגיא, **צביה בהלול** ועפרה פייקוב מאגף החינוך, תודה מיוחדת לעידן גרינבאום ראש המועצה על סיועו בחילוץ במקומות שהיה צריך, מה שאיפשר בסופו של דבר להגיע לקו הגמר.

בוצעה מתחת פנים במספר מבנים, צוותים חדשים - ישנים החלו לפעול.

הקיץ, מטבעו של הקיץ - עונת מעברי הילדים, מזמן בשנים האחרונות מבחנים לא פשוטים למובילי המערכת. הקיץ הזה התעלה על כולם. הוא זימן החלטות באשר לשירות הניתן ע"י המערכת לילדי כלל התושבים, החלטות על כוח אדם כולל של חברת אשדות, החלטות של השמת ילדים, של מבנים מתאימים ושל תשובות פדגוגיות. הוא זימן שיח חוצה קוים בין עובדי המערכת, הורים, מנהלים.

לשמחתנו אנו נמצאים ערב ראשיתה של עבודה בנושא הדיאלוג בין כל אלה. אני מקווה ומאמין שבתהליך הזה נבהיר לעצמנו בצורה שקולה, לא בעיצומו של משבר, מהן הדרכים הנכונות לקיום השיח הזה.

ובחינוך החברתי, החל **אמנון אביגדור** להוביל את המערכת. הוא ניצח על הקיץ שהכין גיא וטווה את פעילות השנה החדשה, את הצוותים החינוכיים. הוא ממשיך בדרך בסגנונו המיוחד והאהוד. בהצלחה לך, לנו.

במועצת קהילה ומועצה מתאמת

תקציב חצי שנתי

בסיכום חצי שנתי קיים עודף שעיקרו תוצאת השקעות שתוכננו וטרם בוצעו במלואן. כן לא נוצל תקציבי הבצ"מ.

רשם: דורון

מפרוטוקול מועצה מתאמת

17/8/16

מועצת קהילה 21.16

דוח ביקורת השכרות (בהשתתפות נועם קדמן המבקר, דודו איתן, לירון ראובני - ועדת ביקורת).

הביקורת בוצעה על השכרות בקהילה ובעסקים.

הדוח הועבר למנהלים הרלוונטיים והתקבלה תגובתם המוטמעת בדוח.

הדוח הוצג בפני המועצה המתאמת. סוכם כי:

- יש לוודא שהמלצות רלבנטיות ימומשו.
- הנושא יובא לאסיפה עם אמירת מנהלים ביחס למימוש ההמלצות.

רשמה: אתי

ערך: דורון

מפרוטוקול מועצת קהילה 20.16 מתאריך 10/8/16

צוואר בקבוק בדירות לקליטה (בהשתתפות עו"ד יונתן גולדשטיין)

הבעייה:

- א. קיים צוואר בקבוק בדירות לשיוך (תוצאת הגעה מבורכת של בנים, הקפאת דירות, הקצאת דירות יורשים ועוד). המסקנה: יש בעיה בלקלוט לחברות לדירות במבונים.
- ב. סעיף הבנייה בהסדר הקליטה הנוכחי אינו רלבנטי עם המעבר משיוך הוני לשיוך כל שהו.

הנחות:

- יש צוואר בקבוק בדירות
- יש זיקה בין קבלה לחברות לשיוך.
- קבלת החלטה לגבי השיוך, במהלך 2017.
- הסדר הקליטה הנוכחי חייב לעבור שינוי משיוך הוני לשיוך כל שהו.

ההצעה:

1. המובן מאליו: כל בן המגיע לאשדות לתושבות יכול לשכור ולהתגורר בכל דירה שהיא.

2.

א. קבלת חברים למבונים תהא רק לאחר סיום שלב איתור דירות ע"י חברים זכאים (לאחר החלטת השיוך)

ב. קבלת חברים לבנייה בקו הכחול - חדשים: מתקבלים לחברות לאחר אישור כל מסמכי הפרוייקט (תכנון, עלויות, הסכמים, הגרלה).

ג. קבלת חברים בעלי בית בהרחבה- אפשרית.

בחינוך החברתי

איתן. בבית נמצאים 48 ילדים והבית שוקק חיים ופעילות. ילדי כיתה ב', אשר היו רגילים להיות 'לבדם' בביתה כולל מתחברים אט אט לילדי כיתה ג', אשר מצידה שמחים (ולפעמים יתר על המידה) להרגיש 'הגדולים' בבית. צוות המדריכים עוסק בהכרת הבית הכולל והגדרת המסגרת והגבולות לשתי שכבות הגיל וניכרת עשייה רבה בבית.

בית כולל צפצפה (ד'ו') קלט 64 ילדים. את הבית ממשיכה להוביל במרץ בלתי נדלה עופרה לוי כשלצידה סער עידו ובר זנדני שנקלט במערכת החינוך בשלהי השנה הקודמת. גם בית כולל צפצפה שינה את פניו והילדים ששבו אליו לאחר שבוע ההיערכות נדרשו ליום-יומיים בכדי למצוא את החדרים והפינות שהכירו מן השנה החולפת.

השכבה הצעירה, כיתות ז' - ח', ממשיכה לגדול משנה לשנה. השנה פתחנו את השכבה הצעירה עם 55 ילדים. 35 מהם בכיתה ז'. קרן רובין-אלתר תוביל את שנת המצוות ולצידה בר זנדני. את כיתה ח' תמשיך להדריך מיכל פרידר. השנה אנו מבקשים לתת דגש על גיבוש השכבה הצעירה וזאת בנוסף לפעילויות שתתקיימנה לכל כיתה בנפרד (כיתה ז' - שנת מצוות, כיתה ח' - שנת מעברים).

גם בחברת הנעורים נפתחה שנת הפעילות, אם כי פתיחתה של שנת הפעילות הייתה בפרידה מהמדריך (האהוב) והיוצא איתן. לצערי מחליפו של איתן, רוס הכט, נאלץ לנסוע לחו"ל בגין התחייבות משפחתית אך בטוחני שמיד לכשישוב הוא ייקח את המושכות ויוביל את החברה למקומות טובים לפחות כמו איתן. לטובת פרק הזמן שרום ייעדר, גוייסה מורן פולק שהרימה את הכפפה וניאותה לבקשתי להוביל את החברה. לחברה נרשמו כ- 40 בני נוער (מחציתם בשכבה ט').

המשך בעמוד הבא

בשעה טובה נפתחה שנת הלימודים תשע"ז. חודשי הקיץ החמים והעמוסים הסתיימו והחינוך החברתי שב לפעילות במתכונת של פעילות מדי אחר צהריים ובימי שישי בבוקר.

החופש הגדול היה ארוך (או קצר, כל אחד מנקודת מבטו) וסיימנו אותו בשבוע היערכות אינטנסיבי במסגרתו עסקנו בשלושה נושאים עיקריים. הכנת הבתים הכוללים לקליטת הילדים, בניית וגיבוש הצוותים בכל בית ושכבה ולבסוף פעילות גיבוש והפגה לצוות המדריכים המסור, שעבד עימנו כל הקיץ.

טרם הספקנו לבצע סיכום מסודר לפעילות הקיץ, אך כבר כעת יש לא מעט תובנות, לקחים ונושאים שלמדנו ונדע לשפר בחופשים הקרובים, כמו גם לא מעט הצלחות ורגעי שיא, שנעשה את המירב על מנת לשכפלם בעתיד.

לשמחתנו השנה יש לנו את מלוא חודש ספטמבר ללא חגים, או הפסקות במהלכו, עובדה שמאפשרת לנו להתמקד בגיבוש ובניית הקבוצות השונות בבתים הכוללים, להכיר את הילדים ולהכיר להם את הצוותים.

בבית כולל 'אלה' (א') קלטנו 35 ילדים. את הבית מובילה שירה חסין ולצידה קורל אביב, איתיאל עשת ורעות סאלם. הילדים לומדים להכיר את המסגרת החדשה של ה'בית הכוללי ולמעשה פוסעים פסיעות ראשונות בעולמות החינוך החברתי. משמח ומחמם את הלב להיכנס לבית ולראות את העשייה והפעילות של הילדים עם צוות המדריכות. יחד עם צוות המדריכים עובדים גם מספר נערים ונערות מחברת הנעורים, אשר משלימים את הצוות המסור של הבית.

בית כולל חצב (ב' - ג') מובל על ידי לירון יגר-דגן, אשר הצטרפה אלינו השנה מקיבוץ נווה אור. לירון הינה בת דגניה ועוסקת בחינוך חברתי מזה כ- 10 שנים. יחד איתה מדריכות ליאורה סרי, טליה לזר ומסייעת להן רן

בחינוך החברתי – סוף

צעירים לנצח / דוד אשל

ביום ג' האחרון (6/9) נפתחה שנת הפעילות של הנוער העובד והלומד. השנה תדריך עימנו נעם, קומונרית (ש"ש). נעם תסייע למד"צים במהלך שנת ההדרכה בנוסף לכך שתדריך את שכבות ז' + ט'. כחלק מפעילות הנוע"ל ביישוב אנחנו מתעתדים לקיים את 'חג המעלות' האיזורי, של כלל יישובי העמק באשדות יעקב, פרטים בהמשך.

אנחנו נערכים לקיום רב-שיח יישובי בנושא פעילות הנוער העובד והלומד. בערבו של יום ד', 21/9 ניפגש עם נציגי התנועה הפועלים עימנו בעמק (אריאל, צור) ועם רותם אלטמן ממרכז עידן. הערב יעסוק בבחינת השילוב של הנוער העובד והלומד בפעילות החינוך החברתי בקיבוץ. חשובה לנו ההשתתפות של מירב הציבור, ובטח של כלל ההורים. פרטים והזמנה מפורטת יופצו במהלך השבוע הבא.

בימים אלו אנחנו משלימים את התכנון לפעילויות השונות במהלך חגי תשרי וחופש סוכות. בתקופה זו נקיים מספר פעילויות שישלבו את כלל הציבור והקהילה. עדכונים ופרטים יפורסמו בהמשך החודש.

במסגרת חידוש ורענון הבתים הכוללים (בעיקר הצעירים, אלה וחצב) אנו פונים לציבור ומבקשים לתרום לנו ברוחב לב עצצועים, כלי בית, רהיטים, בגדים ומנעלים שונים, אשר אין לכם כבר צורך בהם ואילו אנחנו נוכל להפיק מהם תועלת. הילדים יודו לכם בכל לב על כך.

לסיום, ברצוני להודות לכלל צוות המדריכים על הובלת המערכת במהלך הקיץ והחופש הגדול. אני יודע שלא תמיד זה היה פשוט וקל ודווקא בשל כך, העובדה שהצלחתם לעבור קיץ מהנה ומועיל ובטוח עם הילדים מעידה על ההשקעה, האכפתיות והאהבה שלכם לעשייה החינוכית הרבה – יישר כוח.

בברכת שנת לימודים ופעילות מוצלחת !

אמנון אביגדור

פעם "בית אבות" הנה "בית אבות" קדעו, שהתחנה הבאה היא "בית קברות", היום זה הרבה יותר מעדן היום, המקום מזכיר עדן וגן היום הוא נקרא "דיור מוגן".

פעם היו שקראו למקום "בית הורים" כי משם פשהלכו, היו נקברים.

פעם, למי שהיה קשה להזיז אבן רכש לעצמו "אחזת קבר", היום, בעדינות יש רמיזה: כדאי שתעבר לגור ב"אחזת".

פעם, פנסיונר הנה פנסיונר זה מי שפקרוב יקבה לו הנר, היום הפינוי הוא מעדן, הוא "גמלאי" זה מי שאוזל לו, האוויר במלאי.

מי שמשפחתו תזכה בקרוב לביקור תנחומים בתנ"ך קנים עבורו המנח "בא בנים".

מי שאינו זוכר היכן הוא גר היום הוא נקרא, אדם מבגר, מי שפונה אל אשתו ב-שי (SHE) היום הוא שניד לגיל השלישי, אם אדם נראה מסכן לא חשוב הגיל, הוא זקן, בגיל ששים כבר אין הוא איש הוא או "נשיש" או "קשיש", ומי שעדיין זוכר שהיה מאהב הוא שניד ל"גיל הזהב".

ניצולי שואה – כל חודש 'נולד' ניצול שלא ידע על זכאותו ועוד

לסיכום:

מי שכבר מוכר כניצול שואה אך לא עשה בדיקה מעל שנתיים – ההכרה מתרחבת כל הזמן ואולי מגיעות לך זכויות נוספות!
מי שעדיין אינו מוכר ואולי עומד בחלק מהקריטריונים - מוזמן לפנות אליי ונבדוק את זכאותו, כל זאת בעזרתם האדיבה של בני סהר ומיכל סביון, שעובדים בהתנדבות דרך "עמותת אביב לניצולי השואה" בשיתוף עמותת המייסדים.

הסעות בריאות – תזכורת

קבוצת נאמני הסעות בריאות, חברים שישמחו להסיע וללוות אתכם ליעד הנדרש לבדיקות/ לחזרה מאישפוז/ לטיפולים קצרים וגם להקפצות למרפאה וחזרה.
זאת תמורת תגמול שעתי של 25 ₪ לשעת ליווי + הוצאות הרכב (1.5 ₪ לק"מ אם נוסעים ברכב הפרטי) או רכב על חשבון החבר – אם נוסעים ברכב הקיבוץ.
מוזמנים להיעזר בי כדי לעשות את התיאומים.

נאמני ההסעות הם:

אורי קרפ, יונתן אלטר, אוריאל פולק, שולי לוי, עופר חלף, מאירה עשת, רינה הוימן וגלילה ברקאי.

חברים שנעזרו עד כה בנאמני ההסעות היו מאוד מרוצים, מוזמנים גם!

ביטוח בריאות – הראל "משקי הקיבוצים"

בימים אלו נשלחה פוליסת ביטוח הבריאות שקיימת לכל חברי הקיבוץ למיילים של החברי במטרה – שתזכרו שישנה פוליסת בריאות מצויינת שאתם משלמים עליה כל חודש ותעזרו בה להחזרים על כל הוצאה רפואית, וגם תהנו ממנה בהחזרים על אבחונים, טיפולים אלטרנטיביים, יעוצים עם פסיכולוגים ועוד...

חברות מודפסות: מי שמעוניין לקבל חוברת מודפסת של הפוליסה –

מוזמן לפנות אליי, רק בריאות ואיכות חיים! זהר יחיאלי 050-8651915

ההכרה בניצולי שואה מתרחבת עם הזמן, כל תקופה קצרה נוספות ומעודכנות הגדרות למי

שזכאי להיחשב כך, ובגין ההכרה לקבל עזרה מהקרן לניצולי שואה.

כל מי שהיה באירופה או בצפון אפריקה או תחת הכיבוש הנאצי ועלה לארץ,

כל מי שחוה נרדפות בגין היותו יהודי, כולל מי שהיה עובר (ברחם אימו) בתקופת המלחמה, ועדיין אינו מוכר כניצול שואה, כדאי שיבדוק זכאותו.

מי שכבר מוכר אך לא בדק עידכונים בשנתיים האחרונות – יתכן והתווספו לך זכויות חדשות!

יהדות עיראק מרוקו ואלג'יר

החלטה חדשה מ- 12/2015

מענק שנתי + פטור מתשלום תרופות

למי שנולד וחוה את תקופת השואה בארץ מולדתו.

ילידי גרמניה שעזבו לפני פרוץ המלחמה שנים 1933-1939

החלטה חדשה מ- 08/2015

מוכרים כניצולי שואה ויכולים לקבל תגמול חודשי.

פנסיה מגרמניה - גם אם אתה מקבל כבר פיצויים ממשד האוצר או מגרמניה, יתכן ואתה זכאי לפנסיה מהביטוח הסוציאלי

הגרמני. הפנסיה משולמת גם למי שהיה זמן קצר בגטו (לרבות גטאות בהונגריה, צ'רנוביץ, טרנסניסטריה, שנחאי, סלוניקי, אמסטרדם, בולגריה ועוד).

הזכאות לפנסיה מגרמניה היא גם לאלמנה/ה וגם במקרה שניצול השואה נפטר לפני שנים רבות.

בנים לניצולי שואה שהיו בגיטאות יהדות הונגריה ובולגריה הכרה מורחבת במחנאות וגיטאות נוספים על אלו שהיו מוכרים בעבר.

משולחן ועדת הביקורת

כפי שציינו בעבר, ועדת הביקורת מתמנה על ידי האסיפה הכללית ועל כן כפופה לה ונדרשת לדווח לה על פעילותה. על כן, יש חשיבות רבה על קיום אסיפה שבה נוכל לדווח לכם, חברי הקיבוץ, על פעילותנו ולתת לכם הזדמנות לשמוע ולהשמיע.

בואו בהמוניכם ☺.

בברכה

דודו – יו"ר ועדת הביקורת

וחברי ועדת הביקורת

שיר האומץ / רודיארד קיפלינג

אם תחשוב כי תפול, כבר נפלת
אם תחיה בלי היסוס וניצלת,
אם תרצה לנצח אך תאמר לא אוכל
הן ברור שבחרת בקל שבקל...

אם תאמר כי תאבד, הן תאבד בוודאי,
כי כל איש בעולם התוסס והחי
הרוצה להגיע לתרועת ניצחון
לא יגיע אליה בלי תרועת הרצון!

זהו חוק עולמים לנמשל ולמושל
ופשוט הוא החוק ואיתן מברזל,
החלט כי תוכל – רצונך אז מושל
עליך יגן חוק איתן מברזל.

מלחמות החיים לא תמיד מבקשות
את האיש החזק וכתפיו הנוקשות,
אם יתמיד, אז תמיד ינצח בכל
רק אותו האדם החושב כי יכול!

בדיווחנו הקודם, ממאי 2016, היינו במהלך עבודת המבקר על דו"ח הביקורת השני בנושא **השכרת מבנים**, ועל סף הצגה לאסיפה של דו"ח הביקורת הראשון בנושא **התשתיות בקיבוץ**, מה שלצערנו הרב לא קרה עקב דחיות חוזרות ונשנות של מועד האסיפה.

בזמן שחלף סיים המבקר את דו"ח השכרת המבנים ונכון ל- 17/08/2016, הדו"ח הוצג למועצה המתאמת, ומאז הוא פתוח לעיון הציבור ונמצא במזכירות.

כעת, על פי תקנון הועדה, מתפקידנו להציג דוח זה לאסיפת החברים, אליה יוזמנו המבקר, חברי ועדת הביקורת יחד עם המבוקרים ומנהליהם.

מכיוון שנדחתה הצגתו של הדו"ח הקודם, יוצגו באסיפה הקרובה שני הדוחות יחדיו.

מטרות האסיפה הינן:

- הצגת המבקר ודרך העבודה של ועדת הביקורת.
- הכרות עם מבנה הדו"ח והסבר קצר על תהליכי הביקורת.
- הצגת עיקרי כל אחד מהדוחות ע"י המבקר לציבור.
- מתן מענה מהנהלת המשק על נקודות הביקורת אם בהסברים ואם בתוכנית עבודה.
- מענה על שאלות חברים.

בעוד ועדת הביקורת עוסקת בשלבים הבירוקרטיים של פרסום הדוחות מול ההנהלה, המועצה המתאמת והאסיפה, החל המבקר בעבודתו על דו"ח נוסף, והפעם **סקר סיכונים**.

בדו"ח סקר סיכונים בוחן המבקר נושאים מנושאים שונים אשר יכולים להוות סיכון להתנהלות הקיבוץ, בעזרת דו"ח זה ניתן יהיה למצוא נושאים אותם כדאי יהיה לבקר בהרחבה.

תרבות עושים קהילה

מילים קצר ושיאו בתערוכה. דרך התערוכה נוכל להכיר אחד את השני ולהרגיש שייכים יותר למקום ולאנשים.

אז מה עושים?:

שולחים אלינו תמונה אישית ותמונה משפחתית וכותבים 3-4 שורות שמספרות מי אתם – שמות בני המשפחה וגילאים, מאיפה הגעתם ולמה בחרתם לחיות באשדות. ולכבוד ראש השנה - מה אתם מאחלים לקהילת אשדות לשנה הקרובה.

את התמונות והכתוב שלחו למייל

tarbut.ashdot@gmail.com

עד לתאריך 15.9.16

אם אין באפשרותכם להצטלם או שאתם נתקלים בקושי כלשהו, אנא צרו קשר במייל

tarbut.ashdot@gmail.com או בנייד

050-8651943 ואנו נגיע לצלם אתכם בביתכם

במהלך השבוע הבא בימים שני, שלישי

ורביעי בין השעות 17:00-19:00

כולנו רוצים קהילה מיוחדת ומגוונת שתהיה גם חמה ומאוחדת.

כולנו מעדיפים שגשוג, אמון, שיתוף פעולה ואוירה מפרגנת על המדרכות...

זה לא עוד ערב תרבות ולא עוד גיוס חברתי. זו הדרך שלנו להפוך את הבית למקום נעים יותר ומעצים, לחיות בקהילה שמאפשרת פרטיות וחופש לצד ערבות ואכפתיות, שמכבדת שוני ומכירה בדמיון.

קהילה שמאמינה שכוחה באחדותה וקסמה בגוונה.

שוק פרוטות אשדותי

יתקיים ביום שבת 24/9/2016

מוזמנים להקים דוכן ובו האוצרות שעבורכם כבר אינם שימושיים.

רק דברים במצב טוב!

צעצועי ילדים, בגדים, כלי בית, מכשירי חשמל, כלי נוי, ספרים ועוד ועוד אפשרויות

סוף בעמוד הבא

החופש הגדול הסתיים, שנה חדשה בפתח, החגים עוד רגע כאן ואנחנו ממשיכים לעשות קהילה:

16.9 יום שישי – יום הגבר האשדותי

פעילות חוויתית, תחרותית ומהנה, בקבוצות.

מה בתוכנית?

7:45 נפגשים ברחבה שליד תאי הדואר.

9:15 הגעה לרמות מנשה, שם תחכה לכם ארוחת בוקר קלה, שתיה קרה וחמה.

10:00 חלוקה לקבוצות ותחילת פעילות חוייתית בקבוצות. בפעילות תיהנו ממגוון

רחב של משימות תחרותיות מהנות – שווה!!

13:15 ארוחת צהריים מפנקת – בירות, בשר והרבה הווי!

שעת חזרה משוערת 16:00

*הפעילות מתאימה לכל גיל ורמת כושר.

מחיר למשתתף: 100 ₪.

המחיר כולל אוטובוס, הדרכה וארוחות

בוקר וצהריים

מה צריך להביא?

נעליים סגורות ונוחות (עדיף נעלי ספורט), בגדים נוחים בהתאם לעונה, המלצה לכובע

וכמובן- מצב רוח טוב ובדיחות חדשות!

עדיין ניתן להירשם במייל:

tarbut.ashdot@gmail.com

או בנייד 050-8651943.

24.9 "הפנים של אשדות" - פותחים שנה

הכל מתחיל מהיכרות וחיבורים.

חיבור של הפנים לשמות והשמות לקשרים וקשרים לחברים.

מי מאתנו לא נתקל בפרצוף מוכר על המדרכה תוך ניסיון סרק להחליט במי מדובר?

בשבת 24.9 אחה"צ, נזמין אתכם לתערוכת

תמונות "הפנים של אשדות"

מה זה "הפנים של אשדות":

פרוייקט קהילתי מחבר שבו אנחנו מבקשים

מכם לספר על עצמכם ומשפחתכם במספר

תרבות עושים קהילה - סוף

ערב חג ראש-השנה תשע"ז

יום א' 2.10.16

תיערך ארוחת ערב חגיגית בחדר
האוכל לקבלת השנה החדשה
בחדר האוכל יסודרו שולחנות
משפחתיים לפי רישום.

מחיר מנה - 70 ש"ח.
ילד עד גיל 3 - ללא תשלום
ילד עד גיל 12 - 50 ₪

את טופס הרשמה שישלח במייל ובתאי
הדואר, נא להעביר עד ל - 25/9/16 לאתי
במזכירות

או למייל eti@ashdot.org.il

משפחות שיושבות ביחד תמלאנה טופס
אחד.

1. ביטול ההזמנה עד 48 שעות מהארוע.

שנה טובה!

דוכני יד שניה/ דוכני מתנות לחג/ דוכני
עבודות יד / דוכני אוכל
הצטרפו לחגיגה!
להקמת דוכן אנא התקשרו
לזהר – 050-8651915 /
לרותם 052-3220275

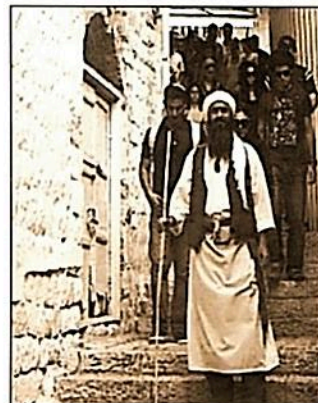
6.10 חמישי, סיור סליחות לילי בצפת

בשעת לילה מאוחרת, כשדמות אדם כבר לא
נראית ברחוב, קסמה של צפת מתגלה.
סיור בסמטאותיה הקסומות של העיר
העתיקה לאור פנסי הסמטאות המוארים
באור יקרות, נסייר בעקבות מקובליה של
צפת ונתבשם מריחה המסתורי של העיר,
נבצע חלקים מתפילת הסליחות ונקבל
הסברים על סגנונות התפילות.
הסיור ישולב בדברים מרתקים על הסודות
המוסתרים בתפילת הסליחות. מדוע דווקא
בחודש אלול אומרים סליחות? והקשר של
אדם לחברו בתקופה זו.

מתאים לגילאים 18-99

מה מביאים: נעלי הליכה, מים ואוכל.
שעת יציאה: 19:30 חזרה משוערת: 1:00
מחיר מסובסד למשתתף: 50 ₪
המחיר כולל הסעה והדרכה
הרשמה במייל

tarbut.ashdo@gmail.com

שבת שלום,
עדי

ארכיון אשדות יעקב

מגרה בשכננו את יצר הביזה העטוף במסווה של קדושה, עמדה בנו הרוח והמלאך האומר: "גדל!" "האחז!" היכה בנו בשבטו וגדלנו. ככה. כך ולא אחרת. נדבך לנדבך ואריח לאריח. כך ניצור את הסימפוניה הכפרית שלנו וכך נכה שורש לבל תזיזנו כל רוח מדבר. הסימפוניה של בניין ישוב. ההקשבתם באוזניכם ממש, לא רק במבט עין, כיצד נבנתה דלהמיה? בראשית נשבו הרוחות, אח"כ רעשו הטרקטורים, הלמו פטישים – קמו קירות הרפת. הפסקה. כאן יהיה ישוב ואח"כ עוד פעם רעש של בניין ואוטומובילים. שירת אנוש עמל. מכונות בנגריה.

באחד הימים – העגלות גועות ברפת, לאחר זה נצטרפו צפצוף אפרוחים וקריאות תרנגולים. ובאחד הלילות הס! הלב פחד ורחב משמחה. כאן יש ישוב – בכי תינוקות נשמע בדמי הליל. ושוב הלכו והצטרפו הקולות: זרימת מים, תלמוד תורה בבית הספר, שאון מכבש הכביש. ליל בלהות אחד – פרק חדש.

הרדיו התחיל משמיע את בשורות הזוועה. ושקט. רק זמזום כדורים פולח את חלל האויר. דיכאון ודממה. ופתע, קול חדש – געיית הצאן. מה הוקל ללב. "כך נמשכת השלשלת"..

אט יאסוף הרועה את עדרו עם נטיית היום. (הרובה על כתפו, כה מובן וטבעי) יום גדול היה לו היום, זה היום שלו. וחושבני, יום גדול לכולנו.

"עם בוא הצאן" לדלהמיה

בעלון הקודם הבאנו כתבה של הסופר לייב קופרשטיין שביקר באשדות באמצע שנת 1939. בעלון זה אנחנו מפרסמים כתבה שהופיעה ב-28 לאוגוסט, 1936 של חבר עלום שם. סביר להניח שהצאן כבר לא יבוא לכאן, אבל אולי הגשם שעתיד לבוא ימלא את אגם נהריים כפי שנראה בתמונה זו של אליהו כהן. אולי.

שבת שלום,

שאול ינאי

עם בוא הצאן

לכאורה, רק 50 כבשים (יתרם עוד יבואו) ומה הרעש? ובכל זאת מה רוח היום ללב למראה עדרנו זה הקט, הרועה לו בפאת ערוגת התלתן.

כוחנו כאן, בעקשנות ובזעת אפיים, זאת אשר בה אנו יוצרים את הכפר שלנו. בהתמדה המפעמת אותנו בהאחזנו בצפרניים באדמה הטובה. ודוקא בימים ובלילות אלה פילוחי כדורים, בימים אשר כל עדר צאן

שנה לגרעין 'צבר'

שנוכל ליצור שיתופי פעולה תכופים יותר בשנה הקרובה.

לגרעין יש גם מועדון המשמש כמקום מפגש ומטבח. לאחרונה השתדרג המועדון במזגן ומקרר חדשים ובקרוב גם מטבח משופץ. למועדון יש ערך רב עבור הגרעין ואנחנו תמיד מחפשים איך לשפר אותו ולחדש בו.

בעוד כשבועיים, יצאו חברי הגרעין לישבת גרעין' - מפגש תלת שנתי בו כל הגרעין יוצא הביתה. במהלך שבת הגרעין משתדלים ליהנות מהביחד, לצאת לטיולים ולדון בענייני הקבוצה.

חברי הגרעין נמצאים בכל רחבי הצבא. יש לנו מש"קית ת"ש ומש"קית חינוך. שריונרים, תותחנים ולוחמים בנח"ל, בחטיבת כפיר ובצנחנים. בנוסף, יש מש"קית אב"כ ושתי מש"קיות קליעה. מש"קיות חילוץ והצלה ולוחם חילוץ והצלה. מדא"גית אחת, לוחמת תותחנים אחת ושתי מפקדות טירוניהם. ולקינות- חמישה מחברי הגרעין נמצאים במסלולי הכשרה של יחידות מובחרות. המגוון הוא אדיר, ובמעגל השבת, שהוא מפגש קבוע למי שיוצא, אפשר לשמוע סיכום שבועי מכל יחידות צה"ל.

כמובן, העזר כנגדי, הדס קיים, נוכחת בחייהם של כל חברי הגרעין, דואגת כל שבוע לעוגה ומחלקת חיבוקים ונשיקות לכולם.

תודה ענקית גם למשפחות המארחות שבלעדיהן לא היה גרעין.

שבת שלום,

גיל אלטר
בשם גרעין כ"ח

לפני שנה ושבועיים בדיוק, הגענו: נוי המדריכה, יוני ונוי המש"קיות ואני, לאוניברסיטת תל אביב עם אוטובוס ריק, כדי להביא אותו מלא ב-28 חברי וחברות גרעין כ"ח. למעשה, הגרעין הורכב משני גרעינים קטנים שנוצרו בשני מקומות שונים. האחד, אוסף של בוגרי תיכון וכמה סטודנטים מהחוף המערבי של ארה"ב, והשני, נוצר בארץ על ידי תנועת הצופים והוא הורכב מעולים מכל העולם שהגיעו לישראל בתכניות שונות.

כיום, גרעין כ"ח הצטמצם ל-26 חברים וחברות, מסיבות טובות. משפחותיהן של שתי בנות חזרו לארץ וכמובן שהן חזרו לחיקן.

במהלך השירות הצבאי, כמו כל נער ונערה בישראל, מתמודדים חברי הגרעין עם בעיות לא קלות: חלק חווים אימונים מפרכים ותעסוקה מבצעית שוחקת וחלק מבסיסים מרוחקים וחוסר שביעות רצון מהתפקיד או יציאות מועטות. הבעיות הללו כמובן מקבלות נפח אחר כשהחייל או החיילת הינם חיילים בודדים שנמצאים מרחק אלפי קילומטרים מביתם ומשפחותיהם.

לא רק הניתוק מהמשפחה הוא קשה. ישנם הבדלי תרבות מכאן ועד אוסטרליה, דרום אפריקה, צ'ילה, ארגנטינה, מקסיקו, קנדה וארה"ב. השפה היא אתגר עצום, אך חברי הגרעין כבר מדברים חלקם עברית שוטפת לחלוטין.

בתוך הקיבוץ, מעורבותו של הגרעין היא בעיקר בתוך המשפחות המארחות שמספקות משענת ובית חם בסופי שבוע והרבה מעבר לזה. כמובן שגם כאן היו מהמורות בדרך. התהליך אינו טבעי לאף אחד מהצדדים, והבדלי התרבות עלולים לעיתים לגרום לקצרים בתקשורת. יחד עם זאת, ישנם לא מעט סיפורי הצלחה ונראה שהקשר עושה טוב לכל המעורבים.

נקודה חשובה ששמנו לעצמנו למטרה, היא מעורבות גדולה יותר בתוך הקהילה עם דגש על החיילים והחיילות מהקהילה. במהלך השנה, נוצרו שלושה מפגשים בין שתי הקבוצות, מפגש משותף בסוכות, הדלקת נרות בחנוכה ונסיעה משותפת לים. מקווים

מתחילים שנה ב'מול גלעד'

כולל את מפת ישראל ועשוי מחומרים ממוחזרים.

מרים גרין, חברת קיבוץ מבוא חמה מתחילה את שנת הניהול השמינית שלה במול גלעד (וה-23 במניין השנים שהיא מנהלת בתי ספר בכלל) אך עדיין ניכרים בה סממני התרגשות לקראת הטקס של יום ראשון. כמו ברוב השנים הקודמות, הטקס נערך במגרש הכדורסל של אשדות איחוד, משום שהתנאים במגרש 'החדש' של בית הספר אינם מאפשרים לפי שעה קיום אירוע בסדר גודל כזה, מה שמחזיר אותנו אל אותן טעויות וליקויים ('החיפזון מן השטן') שעד היום לא תוקנו. היה ברור מראש שצריך לקום מגרש שישרת בו זמנית את בית הספר וגם את הקהילה המתרחבת של אשדות מאוחד, אומרת גרין, אלא שהתקציב לא הספיק, והמתקן נותר ללא חשמל, ללא מים וגם ללא קירוי מסודר, שזו לדעתה בעיה קריטית, משום שבחורף חודר גשם ובקיץ השמש מכה בחוזקה. עידן גרינבאום מודע היטב לבעיה ואף התריע עליה הרבה לפני שנבחר לתפקיד. כעת הוא פועל לגייס את הכסף הנוסף בטווח זמן שלא ידוע מראש. בית הספר ניזוק מהמחדל הזה פעמיים משום שמגרש הכדורסל הקיים מנוצל מעט מאד, ובאותה נשימה חסר לבית הספר מקום התכנסות משלו והוא נאלץ להשתמש בחדרי האוכל של הקיבוצים.

המשך בעמוד הבא

שנת הלימודים תשע"ז יצאה לדרך. 403 תלמידים נכנסו בשערי מול גלעד – תוספת של כ-4 אחוז לעומת השנה החולפת. כל שנת לימודים שנפתחת היא חגיגה עבור **מרים גרין** וצוות המורים המסור של בית הספר. בשונה מהנחייית משרד החינוך המצווה על מורה להתייצב בבית ספרו יום אחד בלבד לפני פתיחת שנת הלימודים, מקפיד צוות מול גלעד לבוא מספר ימים מראש על מנת לנשום את האווירה, להכשיר את הכיתות ולוודא שהכל ערוך ומוכן. סגל אמנם לא צעיר, אומרת גרין, אבל מלא רעננות.

טקס פתיחת שנת הלימודים וכניסת ילדי כיתות אלף דרך 'שער הפרחים' התקיים ביום ראשון, רביעי לספטמבר, במגרש הכדורסל של אשדות איחוד. ראש המועצה **עידן גרינבאום**, בוגר 'מול גלעד' בזכות עצמו, ברך את התלמידים והבטיח שבימים הקרובים ייגש עם בכירי מע"צ בניסיון להסיר את מפגעי התחבורה בצמתים הראשיים של עמק הירדן שהפכו למאד מסוכנים. המנהלת מרים גרין פיללה שיהיה 'רק טוב'. 'אי באלול, אמרה, מסמל את תחילת חודש הסליחות, ואנחנו נעקוב אחר עונות השנה, נלמד על מעגל הזמן היהודי, נעמיק שרשים ונצמיח כנפיים. כיתות א', על 58 תלמידיהן הנרגשים, עברו את שער הפרחים עם המחנכות אופירה ונטלי, אחריהם 45 תלמידי כיתות ב' עם לאה ושושי, 50 תלמידי ג' עם ענת ונטלי, 53 תלמידי ד' עם דורית וסיגל, 47 תלמידי ה' עם סמדר ומלי, 49 תלמידי ו' עם דגנית ומיכל, 56 תלמידי ז' עם איילת ואתי ואחרונים חביבים - 44 תלמידי ח' עם גדי והלן.

200 ילד וילדה מאשדות יעקב רבתי, זורמים מדי בוקר אל בית הספר דרך 'שער הסקרנות והסובלנות' ו'שער כבוד האדם', שמות שהגה מוחו הקודח של אברהמיק חזן. 'ילדי ההסעות' לעומתם, נכנסים דרך עמדת השומר ב'שער הזמן' סמוך לפסל 'ציר הזמן' מעשה ידו להתפאר של חזן. שער נוסף, הקרוי 'אהבת הארץ' אף הוא תוצרת חזן,

מתחילים שנה ב'מול גלעד - המשך...

בנוסף למבחני מיצ"ב ניתן דגש לתוכנית 'מארג' מבית היוצר של 'כל ישראל חברים' שמתקיימת במול גלעד כבר שנה רביעית. תכנית 'מארג' פועלת למען עידוד וטיפוח יחסי הבנה, רגישות וזיקה הדדית בין יהודים מכל הזרמים, תוך טיפוח זיקה למסורת ועידוד ההבנה וההערכה למורשת היהודית. מעמיקים שורשים ומצמיחים כנפיים הפך למוטו בית הספר, שעיקרו הדגשת כבוד האדם ואהבת הארץ, סובלנות ואחריות לפרט, לחברה ולסביבה, תוך דיאלוג מתמיד עם הקהילה, למידה חוייתית, הדגשת תחושת והשייכות של התלמידים תוך טיפוח מצוינות ולקחת אחריות.

חידוש שנכנס השנה לימול גלעד קרוי 'בית ספר מנג' שבא ביוזמת אגף החינוך וראש המועצה. מכיוון שהיתה לנו תשתית מוסיקלית, מסבירה מרים, נבחרנו לפורצי דרך בתחום כלי הנשיפה בשיתוף המרכז למוסיקה בניהולה של נירה ספיר פינסקי. נבנתה תוכנית לילדי כיתות ד-ה שתבצע ידי שישה מורים בו זמנית ואנחנו נהפוך לפיילוט עבור בתי ספר אחרים בעמק. באמצעות 'קרן קרבי' נמשיך עם הטמעת תכנים יחודיים. יש לנו מקהלה בית ספרית בניהולו של בועז שרעבי (מושבה כנרת), הרכב מוסיקלי בהנחיית אלון תמיר לכיתות ז'-ח'. בתחום טכסי בית הספר, יושם דגש, כמו בכל שנה, על זכרו של רבין דגש תוך תהליך הכנה מקדים שיכלול סוגיות הקשורות בדמוקרטיה, וכן יודגשו ימי הזכרון לשואה ולגבורה ולחללי מערכות ישראל.

חידושים נוספים: השנה יקלוט 'מול גלעד' שני בני שרות לאומי שיעמדו לרשותנו שבוע מלא. נמשיך את מסורת 'שרים עם שלומית חפץ' שמתקיים אחת לשבוע תוך אינטרקציה עם פרויקט 'כישורי חיים' שתלמידיו מוזמנים דרך קבע לטקסי בית הספר ויש כוונה להעמיק קשר זה לתחומים נוספים.

סוף בעמוד הבא

טראומה שסוחבת עימה גרין, ולא לבד, היא סגירת בית הספר האזורי 'קדמת כינרת' שבעין גב אותו ניהלה 11 שנים עד סגירתו בשנת 2006. בקדמת כנרת למדו תלמידים מעמק הירדן ורמת הגולן, ומספרם הלך והצטמק בעקבות הקמת בית ספר בגולן, וכשנותרו בו 100 תלמידים בלבד על טהרת העמק, החליטה בלב כבד המועצה האזורית לסגור אותו ולמזג את תלמידיו בבתי הספר אחרים בעמק. המשקעים היו קשים ונשמעה ביקורת חריפה כנגד ראש המועצה דאז יוסי ורדי. מאז, בכל שנה, מתכנסים אנשי סגל בית הספר ז"ל בין חגי תשרי לציין את המאורע. בעוד כחודש יציינו חמישים שנה להקמת קדמת כנרת ועשור לסגירתו.

חוזרים לימול גלעד. המאמצים להשיג מחנכת לכיתה א' נמשכו עד שלהי החופש ורק בימים האחרונים אותרה מועמדת מתאימה (נטלי) ובכך הושלם הפאזל. אשר ליעדים – לימול גלעד מדברים על שיפור ההשגים הלימודיים תוך דגש על קידום פרטני של תלמידים וחתירה למצוינות. ברקע מבחני מיצ"ב, שקצת מלחיצים את המערכת אחרי שבמיצ"ב הקודם בשנת 2012 התוצאות היו מאכזבות. מבחני המיצ"ב בהם נוטלים חלק ילדי כיתות ה' וחי' דורשים דברים מאד ספציפיים, אומרת מרים, שלקראתם צריכים להתכונן, וזה לא רק להכין את התלמידים, זה גם אותנו המחנכים ששותפים לפרוייקט, וזה דורש לשנות דפוסי חשיבה, וגם הקצאת משאבים שמשמעותה בניה של קבוצות יותר קטנות, כדי שנגיע למבחן מוכנים ומתורגלים ולא נצטרך להסביר. האם כישלון מבחני המיצ"ב של 2012 פגע בתדמית בית הספר? גרין סבורה שלא, והראיה שמגיעים אלינו הדים מאד חיוביים מ'בית ירח'.

בנושא **מצוינות** העיקרון הוא שיש למצות את יכולות התלמידים כל אחד מהמקום האישי שלו במגוון תחומי ידע והעשרה כמו רובוטיקה, מוזיקה, ספורט, או אומנות.

מתחילים שנה ב'מול גלעד - המשך...

בנושא מניעת אלימות מכל סוג שהוא, והבעיות מלובנות דרך שיחות עם תלמידים והורים והטלת עונשים במידת הצורך. צוות 'מול גלעד' מצטיין בהכלה ומתן מענה לשונות שבין תלמידים תוך התייחסות פרטנית. לנושא מניעת אלימות כמו גם נושאים אחרים שעל הפרק, שותפה **מירב רימלר** מתל-קציר שעומדת בראש ועד ההורים.

מה לגבי מבנים המטים ליפול שממערב לבית הספר?

גרין: בעיקרון מבנים אלה מיועדים להריסה. התוכנית היתה להרסם ולבנות במקומם גן ילדים, אלא שאז הוחלט לשנות את מיקום הגן, וצריפים מדכאים אלה נותרו לפי שעה על מקומם.

גרין מאמינה בכל ליבה בעבודת צוות ובשיתוף. חשוב לי שילדים יגיעו בשמחה לבית הספר, ואם ישנן בעיות, לדעת כיצד לעזור ולפתור במקום לטאטא. חשוב לבוא בגישה חיובית עם אהבה לילדים. לשמחתי, עומד לרשותי צוות מסור וכיתות מאד מושקעות שיוצרות אקלים חיובי וטוב שכך.

אבנרון

בית הספר משלב חדש עם ישן, מדגישה גרין. לצד המרחבים המגוונים עומדים מבנים מאד ישנים שספק אם ניתן משמעותית לשפרם בתקציב הדל. הכיתה הכי צפופה במול גלעד מכילה 29 תלמידים ומבחינה זו אנחנו די מרווחים, אלא שהכיתות ישנות ואז היתרון היחסי הופך לחסרון. אלמנט נוסף שיחסר הוא מגרש הבלטות המיתולוגי, בו שיחקה הפועל אשדות בשנותיה היפות, שנותר מחוף לגדר בית הספר משום שאינו עומד בתקנים. כאשר מדברים על נוף וסביבה מטופחת, חייבים לציין את תרומתה של **שרה בארי**, מורה בדימוס, שדואגת לטיפוח נוי בית הספר בהתנדבות מלאה ועושה זאת מאהבת המקום ותלמידיו. **עופר זנדני** שבנוסף לתפקידו הרישמי כאב בית הספר וקניין, מסייע לתלמידים שזקוקים לו ומגדל את 'ילדי ההגברה' שהם נכס אדיר לבית הספר.

ניהול עצמי

אחד הדגשים שנותן משרד החינוך החל משנה זו הוא בתחום הניהול העצמי של בתי הספר. במועצה פועלת מתכונת זו כבר שנים, אומרת מרים, כאשר על פי רוב אני גומרת את השנה ביתרת זכות. ניהול עצמי במתכונת משרד החינוך משמעותו אוטונומיה למנהל בית הספר, לפעול על פי תוכנית שתיצור הלימה בין התכנים הפדגוגיים למשאבים הכספיים. לצורך כך אני נעזרת ביועץ כלכלי ויועצת אירגונית, כאשר ביום-יום עובדת מול רואה חשבון תוך בקרה מתמדת על הכספים. אחת הדרכים להגדיל את הסל, אומרת גרין, היא איתור מקורות מימון נוספים באמצעות המועצה האזורית או 'אגרת הורים' שהיא תשלום מרצון, שנועד לתגבר פרויקטים של העשרה כמו: טיולים שנתיים, מסיבות, מיחשוב וכדומה.

אלימות בבתי ספר הוא נושא מטריד למדי. האם יש סיבה לדאגה?

מרים: ילדים הם ילדים ויתכנו עימותים. אנו גם נתקלים לעיתים בגילויי חוצפה כלפי מורים ועושים הכל למגר זאת. בית הספר מקפיד הקפדה יתרה על שמירת התקנון

חזון בית הספר
בבית הספר "מול גלעד" הנמצא בלב עמק הירדן, אנו שואפים להבנות אצל תלמידינו את ערכי כבוד האדם ואתגרי הארץ תוך פיתוח סובלנות ורצון אחריות לפרט, לחברה ולסביבה.
אנו מאמינים כי תהליכי בירור הזהות היתודית והציונית יעמיקו את הזיקה למורשת ישראל ותרבותה, במדינת ישראל הדמוקרטית.
אנו מאמינים כי קשר רבון ודיאלוג פתוח עם הקהילה מחזקים את המסרים הערכיים המשותפים ואת תחושת השייכות של התלמידים.
אנו שואפים שהלמידה תהיה חווייתית ובונייה סביבות לניידה המקנות לתלמידים כלים לחשיבה ולמידה עצמאית בחברה משתנה.
אנו מסמכים מצוינות, העצמה אישית, כיסוי מנהיגות ולקיימת אחריות בקשת רחבה של תחומים.

הערכים שלנו
כבוד אהבה אחריות מצוינות
תאום הארץ

הגורם המארגן
מעמיקים שורשים ומצמיחים כנפיים

נוסחת העבודה
תכנון שיתוף אחריות התמדה
מול גלעד

בריכת השחייה... לאן הולכים המים

תשובה ליאיר בן דוד (עלון 1483)

ואצלם הבריכה פתוחה למעלה מ-4 חודשים, משעה 7 בבוקר ועד 8 בערב. במהלך חודשי יולי אוגוסט, מתקיימת שחייה לילית וקיימים מסלולים מסומנים המיועדים לשחינים במשך כל היום.

בתנאים אלה גם אני אסכים שתגבו ממני סכום גבוה בתנאי שבריכת השחייה תשמש רק את חברי הקהילה ושתהיה פתוחה כל שעות היום. האם זה מעשי? האם מישהו מעוניין בזה? וכמה 'אתם', בעלי הבריכה, מוכנים לעשות כדי לשמור עליה? ונכון, חבל לראות את הבריכה במצבה היום וכמה חבל יהיה לראותה סגורה.

טובה זסקל

קבר'כה טוב'ט הא'ט
נכנס אחת ושת'י'ט,
נכנס נא ונ'פ'ט
כאו ד'ט'ט ה'ט כח'פ'ט....

יאיר, אני מסכימה אתך שבריכת שחייה היא צורך מובהק בישובי עמק הירדן ויותר מכך, ברכה אמורה לשמש כמוקד חברתי. אני מתגוררת בישוב כ-8 שנים ואחד המקומות שראיתי בו מוקד חברתי שבו הקהילה נפגשת ומתערבבת היא בריכת השחייה.

כל קיץ רכשנו מנוי, אלא שלצערי, משנה לשנה, התנאים שמציבים לנו, גורמים לי ולמשפחתי פחות ופחות רצון לבקר בבריכה. השנה ניצלנו, עד אמצע אוגוסט, כ-30 כניסות בלבד, ונראה שאפילו לא נסיים את הכרטיסייה, בניגוד לשנים קודמות אז ניצלנו למעלה מ-2 כרטיסיות.

הבריכה שימשה אתכם, חברי הקיבוץ, שנים רבות (טרם הקמת ההרחבה) ולדברי חברי רבים הם בילו בבריכה שעות ארוכות, כולל ארוחת ערב לילדים וישר למיטה.

לדעתי, ואני נוהרת בדבריי מאחר שאינם מבוססים על מספרים, גם אז הבריכה לא הייתה ריווחית, אבל היא הייתה פתוחה ולא היה על זה ויכוח בטרם פתיחת עונת הרחצה, כי, כמו שציינת, היא הייתה צורך בעמק. צורך להתמודד בעומסי החום וכמובן, צורך חברתי.

מדוע אם כך, לאחר הקמת ההרחבה אתם מתחילים לדבר על ריווחיות?

נכון שזו החלטה עסקית וחברתית 'שלכם' ולנו אין זכות להתערב בה, אבל זה משאיר אותי לתהות מה השתנה? אני מציעה שתבדקו קודם בין חברי הקיבוץ, מי וכמה מעוניינים בבריכת השחייה. לי אמרו חברים וחברות בקיבוץ שהם בכלל לא מעוניינים בבריכה, לא מגיעים אליה ורבים מהם העדיפו לרכוש מנוי ב'בית אילי'!!! אם נרצה להשתמש בבריכה, אומרים מנוי 'בית אילי', נרכוש כרטיסייה ושלא יחייבו אותנו בתקציב מראש!

אתה, יאיר, מציע לבדוק מה קורה בבריכות של קיבוצים אחרים ולגבות סכום גבוה מכל משפחה על מנת לתחזק את הבריכה. האם בדקת כמה חודשים הבריכה אצלם פתוחה וכמה שעות ביום? גם לנו משפחה באחד מקיבוצי עמק יזרעאל

רותי שדמון לא מורידה הילוך

ואחרי שקיבלה שיר לדוגמה, אישרה את השתתפותם.

"התמירים" הוא שמו של הרכב מוסיקלי פעיל שכולל את האחים **דפנה, אלה ואלון תמיר** אליהם מצטרף נגן הגיטרה **אריאל עציוני** בעלה של אלה. את הארוע ליווה בנגינה **שאל גלעד** – מלחין, זמר נגן ומעבד (בן כפר רופין) שלאורך שנים ניהל את האולפן למוסיקה בעמק המעיינות ועתה מנהל את 'מקהלת האיחוד' (על טהרת הקיבוצניקים) שהיא מהמוכשרות בארץ. את דבר המפגש המסקרן פירסמה רותי ב'תפוצה נאטו' כהגדרתה, תוך שהיא בונה על סדר גודל של מאה איש ויותר. היו שהציעו לה לקיים את המפגש בחדר האוכל מחשש לצפיפות יתר, אך רותי דחתה זאת על הסף והתעקשה לקיים את המפגש במועדון לחבר של המאוחד, מקום קטן אך אינטימי; ואכן היתה סיבה לדאגה, כי כל 130 הכיסאות שהוכנו מראש, נתפסו במהרה, ואנשים שהגיעו באיחור קל נאלצו לעמוד או לשבת על שולחנות. נכחו בארוע קרוב למאתיים איש ואישה. המתווה שבנינו קבע שרחל שפירא תספר אודות הרקע לכתיבת שיריה, על מלחינים ומבצעים איתם עבדה, ובין לבין תקרא מספר שירים מהפחות מוכרים שכתבה. רחל ביקשה להנחות את הארוע היא קבעה את סדר השירים היתה בקשר עם הלהקה והפסנתרן ודאגה שהכל יתלכד למסכת אחת.

לאחר שהחליטה להזמין את שפירא, התלבטה רותי שדמון אם להגדיר אותה משוררת, ובאופן טבעי צצה ההשוואה לנעמי שמר שכינתה עצמה פזמונאית ואף 'שנסינורית'. לבסוף הסתפקה רותי בתאום עם שפירא בהגדרה הקולעת 'משוררת ארץ ישראלית'.

סוף בעמוד הבא

חייבים להחמיא לרותי שדמון. אשת תרבות, דעתנית, דבקה במטרות, שכנגד נבואות קודרות ומאיימות, מצליחה להציף על פני המים מוזיאון פריפריאלי שכל שוחר תרבות אמיתי ימצא בו את מבוקשו. לא רבים זוכרים שלפני למעלה מחצי יובל שנים, שימשה מנהלת מחלקת התרבות של עמק הירדן, בטרם החל עידן 25 השנים של גבי פינסקי. שדמון, לא רק שמצליחה באורח פלאי להנשים מוזיאון שיש חושבים שפג תוקפו, מוזיאון שמנציח את שמם של האחים אורי ורמי נחשתן ז"ל - האחד חלל מלחמת השחרור שנפל בקרבות על רמלה ולוד, השני מת מהכשת נחש- בניו של אומן המתכת מאיר נחשתן ז"ל- אלא שמשכילה בדרכה המיוחדת להמציאו כל פעם מחדש. רותי לא רק שאינה שוקטת על שמריה, אף מנפקת מעת לעת ארועי תרבות ייחודיים כמו אותה פגישה נוסטלגית עם השופטת בדימוס אילה פרוקצ'יה ילידת אשדות יעקב של טרם הפילוג, שכף רגלה לא דרכה במחוזות ילדותה, עד שרותי קראה לה...

יוני הוא חודש הספר העברי בישראל, ובתקופה זו נוהגת רותי להקדיש שבת למפגש עם אומן או אמנים. השנה, על רקע תערוכתו הרטרוספקטיבית של **נתן טל** (מזכיר תק"מ לשעבר וחבר שפיים) החליטה רותי להזמין את המשוררת **רחל שפירא**, בת כיתתו של נתן, שמאיר כבר שנים את ספרי השירה שלה. יצרתי קשר טלפוני עם שפירא, בתיווכו של נתן, מתארת רותי, ולאחר ששמעה על הרעיון נתנה את הסכמתה העקרונית ליטול בו חלק, ומכאן העניינים התחילו להתגלגל. מאחר והארוע הוגדר מתחילה כמחווה לנתן טל, סרבה שפירא לקחת תשלום וגם שאר האומנים יישרו איתה קו. בתחילה ביקשה שפירא להביא עימה למפגש את הזמרת רוחמה רז, מתארת רותי, אז הבהרתי לה שאיני רוצה מפגש בנוסח מועדון זמר או פסטיבל עין-גב אלא מפגש אישי וישיר איתה ועם שירתה. באותה נשימה המלצתי לה על הרכב מקומי מצליח ('התמירים') שיבצע את שיריה. רחל ביקשה לבחון את כישוריהם של חברי הלהקה

רותי שדמון לא מורידה הילוך - סוף

מספרת רותי, קישרתי זאת לחיילת הצנומה והביישנית מבסיס חצור. במקביל לכתיבתה היוצרת עבדה שפירא במשך שנים כמורה ובהמשך עברה ללמד בחינוך המיוחד. כאשר ביקשה להתמסר לכתיבה בכל מאודה, נכנסה לעבוד כפקידת קבלה בבית המלון של שפיים בשעות הערב והלילה הפחות עמוסות, מה שאיפשר לה להקדיש לכתיבה את מיטב זמנה. בתוך שנים אחדות הפכה שפירא לאייקון ישראלי, כאשר טובי המלחינים עומדים בתור לקבל ממנה חומרים שיהפכו לנכסי צאן ברזל. היום כפנסיונרית, מקדישה רחל חלק מעיתותיה האיכותיים למפגשים מול קהלים שונים, ובאלה נוטלים חלק זמרים (דוגמת רוחמה רז) מכל גוני הקשת הישראלית.

את עולם הרגש העשיר שלה, מזרימה רחל אל שיריה ויוצקת בהם תוכן ייחודי המבטא את פנימיותה המורכבת, ובד בבד מתחברת אל הישראליות שבכל אחד מאיתנו.

יהיו לך חששות שמשהו יתפקשש במפגש, אני שואל את רותי.

"חששות יש ואני חיה עם כאב בטן תמידי. גם בתקופה בה שימשתי מנהלת מחלקת התרבות של עמק הירדן עשיתי דברים מאד גדולים וכאבי בטן לא חסרו. במקרה הזה ידעתי בדיוק מה אני רוצה ועמדתי על שלי. למשל? שפירא רצתה שמילות השירים יוקרנו על מסך, אני סברתי אחרת, לכן הדפסתי דפים כדי שאנשים יקחו הביתה כמוזכרת. אני רציתי מפגש צפוף ואינטימי, רחל לא בדיוק התלהבה, דיברה על כך שצריכה דיסטנס מסויים מן הקהל. הלכתי עם האמת שלי".

רוב הקהל באותו מפגש ייחודי בא מעמק הירדן, אומרת רותי, אבל היו לא מעטים שהטריחו עצמם ממקומות מרוחקים. מצד אחד, המקום היה מלא ולא ניתן היה להכניס בו סיכה, מאידך נוצר מתח חיובי של צימאון לשמוע את מוצא פיה של שפירא

סוף בעמוד הבא

הכרות ארוכה

הקשר בין רחל לרותי הוא סיפור בפני עצמו. אי שם בשנות השישים הראשונות שרתה רותי כמשקית סעד בבסיס חיל האויר חצור ליד גדרה. היה שם צריף בריטי ארוך ששימש כמבנה משרדים. באחד הימים הופיעה מולה חיילת נמוכת קומה בעלת שער שטני, צנומה ומבויישת העונה לשם רחל שפירא. עשיתי לה סיבוב בבסיס. לימים גילתה רחל ששנאה את הצבא מהרגע שהתגייסה. יום אחד, מתארת רותי, נסענו קבוצת חיילים מהבסיס לסרט

בבית גולדמינץ בנתניה. במפגש זה נפתחה אליי רחל מעט יותר, אך לא סיפרה דבר על עצמה ועל כישוריה. בהמשך הצעתי לה כרטיסים לסרט 'מי מפחד מליידי דייוויס' שאותו אני זוכרת עד היום כסרט זוועה.

יום אחד, מתארת רותי חוייה שלא תישכח כל ימיה, ראיתי מבעד לחלון המשרד מטוס שנוחת והסתבר שהיה זה מיג עירקי שטייסו (חילמי) ערק לישראל. מאז הצבא לא פגשתי עם רחל. מי שפגשה בה היתה לאה שמעוני מאשדות מאוחד שלמדה עימה הוראה בסמינר אורנים. לאה זוכרת אותה כטיפוס ביישן ומופנם, מאלה שאינם נוטלים חלק פעיל בשיעורים ואף נעדרת לא פעם מבלי לתת הסבר.

בעקבות מלחמת יום כיפור התפרסם שיר שכתבה אודות בן כיתתה שנפל, אלדד קרוק-ורק אז החלו תלמידי הסמינר להבין איזה אוצר בלום טמון בבחורה המופנמת, שמסתבר שכל חייה כתבה וכתבה ואיש לא ידע. לאחר שראיתי את שמה של רחל מתנוסס לצד מילות השיר 'מה אברך',

רותי שדמון לא מורידה הילוך - סוף

נר נשמה חודש ספטמבר

ניסר	צבי	4.9.1933	ז' אלול תרצ"ג
לויט	שושנה	27.9.1943	כ"ז אלול תש"ג
כהן	אחזיהו	29.9.1950	י"ח תשרי תשי"א
בן-דוד	אסתר	30.9.1974	י"ד תשרי תשל"ד
צמת	אליהו	22.9.1975	י"ז תשרי תשל"ו
ברסלבסקי	עדיה	14.9.1976	י"ט אלול תשל"ו
זאבי	עזריאל	19.9.1979	כ"ז אלול תשל"ט
גפני	מרים	20.9.1980	י' תשרי תשמ"א
זקצר	דרורה	4.9.1988	כ"ב אלול תשמ"ח
לוזי	לאה	18.9.1989	י"ח אלול תשמ"ט
פייקוב	סנדר	21.9.1989	כ"א אלול תשמ"ט
הירשהויט	עדה	28.9.1990	ט' תשרי תשנ"א
הוימן	צבי	10.9.1991	ב' תשרי תשנ"ב
ענבי	רבקה	17.9.1997	ט"ו אלול תשנ"ז
בורכרט	שלמה	18.9.1997	ט"ז אלול תשנ"ז
כהן	מרים	10.9.2002	ד' תשרי תשס"ג
אורן	הדה	9.9.2008	ח' אלול תשס"ח
זבילבסקי	גוטה	1.9.2009	י"ב אלול תשס"ט
רפאלוב	חנוכה	6.9.2015	כ"ב אלול תשע"ה

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

וחברי הלהקה שליוו אותה. רחל ביקשה מראש, שלא לאפשר לקהל לשאול אותה שאלות, ונקל להניח שהדבר נובע מאופיה המסוגר, לכן גם לא הקשיתי עליה בענין זה. היו מספר אנשים שפנו אליה בסיום המפגש, ועימם היא שוחחה בקשב רב.

רותי, חרף גילה הפנסיוני, לא הולכת לשום מקום וכבר בחודש ספטמבר מציבה שתי תערוכות חדשות. 'מבט קולי' עם האוצרות עמית לונדנר וליאת מק; ו'מהירקון לכנרת ובחזרה' של דינה הופמן. שתי התערוכות יוצגו החל מ-17 לספטמבר ועד סוף השנה. הקהל מוזמן!!

רחל שפירא- קטנה, שביריית, עוצמתית

אבנרון

חדש על המדף

המלחה הקרה. עיתונאי, סוכן כפול ומראשי המודיעין בבריטניה.

אישה מרוקאית אחת / ימית ארמבריסטר
השנה 1951, העלייה הגדולה ממרוקו לארץ מביאה את תמר ומשפחתה באישון לילה לפיסת אדמה שוממה בצפון הנגב, והופכת אותה לחלוצה ושותפה מלאה להקמת העיירה קריית גת.

המסע המוזר של מר דאלדרי / מארק לוי
זהו סיפור מקסים, סוחף ומפתיע על מסע של חיפוש עצמי המסתיים בגילוי לא צפוי.

שבת שלום!
ברוריה

אולי לא ספרו לך אָבֵל
יש גם נְתִיב יְמִי
הוא נִרְאָה בְּדִיּוֹק אוֹתוֹ דָּבָר
נִמְשָׁךְ לְאוֹתָם כְּחוּבִים
וְיש שֵׁם אֲנָשִׁים
קִצֵּת פְּחוֹת לְחוּצִים
עִם אִפִּי פְּחוֹת עֵצְבָנִי
אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת רְגוּעִים קִצֵּת
אִי שֵׁם בְּנִתִּיב הַיְמָנִי
אולי לא שָׁמַתְּ לֵב אָבֵל
הוא פְּתוּחַ לְגִמְרֵי עֵכָשׁוּ
אֲנִי לֹא אוֹמֵר חֵס וְחִלְלִיהָ
שֶׁתִּסַּע כָּל הַיּוֹם רַק עֲלִיו
אך אם תִּבְקֵר
גַּם אוֹתוֹ לְפַעֲמִים
זֶה יִרְגֵּשׁ קִצֵּת יוֹתֵר שְׂוִיוֹנִי
בְּכָל זֹאת הַנוֹף קִצֵּת אַחַר שֵׁם
אִי שֵׁם בְּנִתִּיב הַיְמָנִי

ברק פלדמן

שירה גאולה / ניעה ירון-דיין
שירה גאולה, יתומה מאב, ובת לאם בעלת תשובה שנישאה בשנית, הפעם לגבר חרדי, נזרקת מתוך חייה המתפוררים ומגיעה לרחוב. היא צוללת אל מעמקי העיר שמתחת לעיר, וזו מקבלת אותה בזרועות פתוחות ומובילה אותה להרפתקה פלילית שאולי תשנה את חייה.

קרניים / ג'ו היל
אחד הקולות החדשים המבטיחים ביותר בספרות המתח והמסתורין בשנים האחרונות.
ספר מתח מצמרר אך גם מלא הומור על אהבה ואובדן ועל טבעם של הטוב והרע. זהו רומן עוצר נשימה, מבריק ומקורי

המלך צ'ינגיס הראשון / יונתן ילון
רומן הרפתקאות פרוע, סאטירי, שנון ונשכני, המשלב סוגיות אקטואליות בהרפתקה קומית מסחררת שלא תוכלו להניח מהיד.

הבחורה על הרכבת / פולה הוקינס
מתח! ספר שמצליח לתעתע בקוראיו ממש עד הרגע האחרון.
המחברת היא חוקרת את חולשת הזיכרון האנושי ומראה עד כמה קל, בעתות ייאוש, לבלבל בין דמיון ומציאות.

הרומאן המצרי / אורלי קסטל-בלום
סיפורה של משפחת קאשֵׁתִיל נמצא בארוחות ומפגשים משפחתיים, מיתות ולוויות, אמרות וסיפורים משפחתיים וגם כאלה שלא מדברים עליהם כי הם חרפה למשפחה, או עלבונות ואי-פרגונים.

צורתם של נחשים / מינט וולטרס
מתח פסיכולוגי. גופתה של אן נמצאה מוטלת בתעלת ניקוז בלונדון. המשטרה קבעה כי מותה של "אנני המשוגעת", כפי שכונתה בפי תושבי הרחוב, נגרם מפגיעת משאית חולפת.

מרגל בין חברים / בן מקנטייר
קים פילבי והבגידה הגדולה: סיפורו המסעיר של "גדול המרגלים" של ימי

במוזיאון בית אורי ורמי נחשתן

באשדות מאוחד

אף הוא חבר עין-גב (ונשוי לאחותה של הופמן) וחוקר את ההיסטוריה של ההתיישבות סביב הכנרת. בניגוד לעבודותיה הקודמות של דה קאלו, שחוקרת את דמותו של "מספר הסיפורים" ועוסקת במלאכת אריגת הסיפור וטווייתו המשתנה, בעבודה החדשה היא ויתרה על נוכחותו הפיסית של המספר בתוך הפריים המצולם לטובת נוכחותה המופשטת/קונקרטי של הכנרת, שצולמה במסע צילום איטי שסובב את האגם מכל צדדיו וכיוונו. סיפוריו של מוקי צור, הנטוויים מתוך מחקר, עדויות והיכרות אינטימית עם יומנים וכתבים לא-פורמליים, מייצרים מתח מעניין בין המקום והסיפור, הנוף והאגדה. העבודה של דה-קאלו בוחנת את מעמד הסיפור ותפקידו של מספר הסיפורים בתרבות כמי שמייצר במו-פיו את המיתוס. שתי התערוכות נאצרו על ידי טלי תמיר.

מבט קולע – מלאכת הקליעה בין מסורת לאמנות עכשווית, תערוכה קבוצתית.

אוצרות: עמית לונדנר וליאת מק.

התערוכה מבט קולע עוסקת בחיבור בין מלאכת הקליעה עתיקה היומין לעשייה אומנותית עכשווית. בבסיס התערוכה עומדות שתי שאלות מרכזיות:

הראשונה, נקודת המבט של האמן הקולע

ותהליך היצירה מבחירת החומר ועד יצירת גוף בעל נפח. השנייה בוחנת האם ניתן ליצר נרטיב בין מלאכה מסורתית המתקיימת אלפי שנים לבין קליעה כמדיום באמנות העכשווית.

התערוכה מציגה את עבודותיהם של שמונה אמנים שתהליכי היצירה שלהם נוגעים במלאכת הקליעה. העבודות המוצגות נעות בין עבודות מסורתיות, פונקציונליות לבין עבודות מופשטות ומושגיות.

משתתפים תמי אביחיל, רון אלוני, רותי דניב, תמר הורביץ ליבנה, כרמלה משה, יונת קריסטל, מיכל רז ואבינועם שטרנהיים.

מוזיאון בית אורי ורמי נחשתן פותח שתי תערוכות חדשות ופרוייקט מיוחד: שבת 17.9.16 בשעה 12

דינה הופמן – מהירקון לכנרת ובחזרה,
מיצב ושיטוט

פרוייקט אורח: **מלי דה-קאלו – מוקי צור מספר סיפורים,** מיצב וידיאו
אוצרת: טלי תמיר

תערוכת היחיד של **דינה הופמן**, ילידת עין גב, שחיה ופועלת בתל אביב, היא מחווה למחוז ילדותה – הכנרת, באמצעות מפגש בין גדת הנהר התל אביבי, נטול ההילה ונעדר כל מטען היסטורי לבין הילת הקסם של הים הגלילי ומיתוס החלוציות הרומנטי הקשור בו.

הופמן מחברת בין שני האתרים באמצעות ריטואל קבוע ופעולות חוזרות של צילום יומי, בניית חייכנים (סמיילים) מחומרי רדי-מייד שנמצאו על חוף האגם ועל גדת הנהר, אליהם מצטרפת נקודת צילום קבועה מחלון אמה שעל שפת הכנרת. בסדרה אחרת בונה הופמן אסמבלאזיים מורכבים המהווים מעין אנדרטות מינוריות לזיכרון הביוגרפי ולשיטוטים היומיומיים. רשתות דייגים, אבנים, חפצים, עטיפות זרוקות וחפצים שונים שנקרו בדרכה - כל אלה מותכים יחד לתוך מסלולי ההצבה והשיטוט בתערוכה.

החיבור הלא-מתחבר בין הירקון לכנרת מזין סדרה נוספת של הדפסים על נייר פרגמנט שבו נפגשים צילומי נוף של הירקון עם דימויים דמיוניים הקשורים לביוגרפיה הגלילית של הופמן. לדמויות האמיתיות בחייה - אמה בת ה-99, אביה המת, שנהרג לפני היוולדה, אביה המאמץ – מנדל נון, ארכיאולוג ימי וחוקר הכנרת, היא מוסיפה דמויות בדויות והיסטוריות שמתלוות למסע האישי שלה - חייכנים (סמיילים), דייגים, נשים יפניות, מריה המגדלית השטה בסירה ועוד.

בפרוייקט מיוחד לתערוכה מציגה אמנית הוידאו **מלי דה-קאלו** מיצב וידיאו שעוסק בדמותו של ההיסטוריון והסופר מוקי צור,

מי ומה באשדות

אנרגיה סולרית, שעומד כאבן שאין לה הופכין. שאלתי מספר מכרים שלי בקיבוץ השכן חלקם הופתעו לשמע האינפורמציה, אחרים אף לא הרימו גבה והיו שגיחכו. חברה אחת 'נטלה את הכפפה' ואמרה שתפנה שאלה בעניין למנהלת הקהילה. משם המשכתי (למען האיזון הקדוש) ל'בית קרפ' הקרוי על שם זאב קרפ, מאושיות הקיבוץ. גם שם המצב אינו מעודד, למעט המועדון לחבר, שלאחרונה זוכה לעדנה ומשמש כאכסניה לאסיפות וארועים. אזור הבמה שהיה לדיסקו מספר אחת בעמק, נראה מוזנח ובלוי מחוסר שימוש, מספר ציורים מעשה ידיה של שיר היימן המוכשרת, עדיין מחייכים בעצב, הבר מפורק לגורמים ורק ציפורים ועטלפים ממשיכים לפקוד את המקום מתוך הרגל. קרפ וגם דוידקה נמצאים שנים רבות מעבר לאקוודוקט, הבתים הקרויים על שמם היו רוצים להצטרף אליהם, אך נבצר מהם. כך חולפת לה תהילת עולם.

מבנה חינוכי בתקופתנו, מחייב עמידה בתקנים מחמירים שהם לעיתים דרקוניים. בימים אלה נפתח ליד בית התינוקות (הבית הכתום) גן חדש שלישי במספר (שאפו למיכה סוסן וצוותו) וקיבל את השם **גן זית**. סמוך אליו הוקמה חצר משחקים גדולה שבמרכזה פרגולה. עד כאן הכל טוב, יפה ומזמין. אלא מאי? חצר המשחקים הוקפה בגדר רשת גבוהה, על פי תקן כמובן, שתפקידה, כפי שכולנו מבינים, למנוע זליגה של ילדים מאזור המשחקים שגם זה בעיני בסדר. מה שלא כל כך בסדר, זה היותה של הגדר עשויה מחומר מגולוון בגוני אפור, שעומד בסתירה מוחלטת לכתום ולירוק הטבעיים שמסביב. האם לא ניתן היה להשתמש בחומרים ידידותיים יותר? פחות אפורים ומדכאים? האם 'הגולם' שלנו קם על יוצרו? למי הפתרוניים?

המשך בעמוד הבא

"איזה כיף לפתוח את האימונים במכללת כישורי חיים כי בכישורי חיים, עושים חיים". כך כתב רז גל השבוע בדף הפייסבוק שלו - התמונה מדברת בעד עצמה.

לא הולך ברגל - לפני כמה שבועות התבשרנו שמספר עגלות קניה המשמשות את לקוחות כל-בו אשדות 'תפסו רגליים' ונעלמן מן הגזרה. מאחר ולא קבלנו דיווח נוסף, הנחת העבודה היא שהעגלות עדיין בגדר נעדרות. נראה שלהבא יאלצו הקונים החפצים להביא את מרכולם העשירה הביתה, לקבל מפתח מיוחד, כפי שנהוג ברשתות הגדולות.

בתים דוממים - 'בית דוידקה' באשדות מאוחד קרוי על שמו של דוידקה נמרי - איש רב פעלים שלחם בפלמ"ח, שרת כקצין המבצעים של עליה ב' ועוד מגוון תפקידים ביישוב ומחוצה לו. לפני כשבועיים חלפתי ליד המבנה ששימש עד לפני מספר שנים כאכסניה לסרטים והצגות, והבחנתי בדלת צדדית פתוחה. נכנסתי בעדה פנימה. המבנה, כך מסתבר, נשאר כשהיה. הכיסאות אותם כיסאות עץ משודרגים בתוספת שכבת אבק לא מבוטלת, הבמה ניצבת על תילה כשכבלי חשמל משתלשלים ממנה אל הרצפה, ולא מעט חלונות מנופצים. את השאר התקשיתי לראות מפאת העלטה (את החשמל והמים ניתקו, לפחות זה) שירדה לה. כואב הלב לראות אולם בסדר גודל כזה, שגגו מייצר

מי ומה - המשך...

לפני שנתיים בערך החליטה אשדות לסגור את תחנת הדלק המקומית בנימוק שהיא מהווה סכנה לסביבה, והיא אכן נסגרה, אלא שהמבנה שתחת חסותו עמדה התחנה נותר על עומדו מסיבה לא ברורה ושימש מקום חניה מוצל. בשבוע שעבר הגיעה משאית מנוף שנטלה עימה את הברזלים שנותרו ועתה יצטרכו מבקשי הצל למצוא מקום חלופי.

סיפר לי ישראל ברקאי שביקש לנטוע בסמוך לאורווה מספר עצי ברוש זקופים אך התקשה לבתק את הקרקע הקשה. בצר לו פנה לאהרלה הדר בן ה-74 והלה בעקשנות סיוזיפית הצליח לחפור את הבורות לעומק הרצוי. עתה לאחר שהברושים זקפו קומתם מציע אהרלה לקרוא למקום 'שדרת פרצ'יק' על שמו של הסייס והנוקד הראשון של אשדות בכל הזמנים.

סיטרואן נטוש לא ברור מתי קרה המקרה אבל העובדות בשטח מדברות בעד עצמן. רכב, כנראה מסוג סיטרואן, שמספר לוחית הזיהוי שלו מופיע לפניכם, עומד נטוש שנים

סוף בעמוד הבא

חקלאות אשדות נמצאת בתנופה רבתי. הגד"שניקים בניהול ירון ממן הבלתי נלאה לא נחים לרגע (השבוע זרעו בצל) ומעבדים שטחים בכל העמק. לשם כך נקנו הגיון-דירים החכמים. בגזרת המטעים ניטעו שתי חלקות בננות; האחת בסמוך לבית הקברות, השניה מצפון לשער הכניסה. 140 דונם נטיעת קיץ (שיחופו בקרוב ברשת צל) במכה אחת, זה דבר די יומרני, אבל מיידלר בנוי בדיוק לדברים האלה, ולכן הכל דפק כמו שעון. צריך לזכור שבארועי הקרה של אשתקד ובראשית החורף האחרון (ברד כבד) הושמדו טרם עת מספר חלקות בננות די צעירות. השטחים שנפגעו הכי קשה היו בגיונגל ובדושן, ולכן הנטיעה הנוכחית היא בשטחים קרובים לבית כדי להפחית סיכונים.

בתמרים הסתיים השבוע גדיד הזן הצהוב 'ברהי' כשבמקביל גודדים סלקטיבית את החיאני האדום והכל בשקט בצנעה וביעילות רבה.

אם בחקלאות עברית עסקינן אז הנה לנו חידוש. במטע המנגו בדושן, עמל בימים אלה צוות אשדותי בראשותו של אוֹרֶן ראובני יחד עם אוריה אופיר, עדן שטיינברג גשורי ובחור נוסף, בהכנת שטח לקראת החלפת הזן מאיה בזן אחר. זה אומר חיתוך הענפים באמצעות מסורים מכניים, הלבנתם ובהמשך ביצוע ההרכבות. חודשיים של עבודה מאומצת אך משתלמת. מי אמר שאין עתיד לחקלאות העברית?

מי ומה - המשך...

אהדס וזיו אופיר
אהוארת הנכדה
אאתר אופיר אהוארת הנ'נה
בת אסא ודניאלה
מזל טוב אמסחה!

מזל טוב!
אצנה ואופר חל'ף
אניסואי בת אנה עם יונתן
ומזל טוב אמסחה!

מזל טוב
אצנת ואיאור אהוארת בת -
רנן
ארחא וסאל אאתר אהוארת
הנכדה
איפה פז אהוארת הנ'נה
ואכל אמסחה!

בת פז!

עלון 1484
עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ועימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

רבות ממערב למבנה השרותים הטכניים בינות מרצפות בלוקים וחומרי בניה נוספים. כל היודע דבר או חצי דבר אודות הנסיבות שהובילו לצרוף המקרים הנ"ל מוזמן לפנות אלינו.

בלהט ארועי האולימפיאדה איש לא שם לב שהשנה לא התקיימה ליגת הקיץ של עמק הירדן בכדורסל, ארוע מסורתי בו מככבת אשדות שנים רבות, וכמעט ללא מתחרים. הסיבה היא חוסר בקבוצות שנרשמו למפעל. אז אחרי צעדת עמק הירדן שנכחדה, טורניר בנדל שגווע מעצמו ועוד, הנה עוד נדבך היסטורי שחרב לנגד עינינו. לעומת זה מדברים השנה על קבוצת הכדורסל של עמק הירדן (ליגה א') בה משחקים הלל ינאי וניב אדם, כפוטנציאל רציני לעלות לליגה ארצית. גם הקהל חזר לעודד. את הקבוצה מאמן גדי קוויק ועוזרו הוא רז גל שלנו.

ב- 22 לספטמבר יתקיים ביבית אילי מרוץ לילה על שמו של איל שמעוני ז"ל שנפל בלבנון בשנת 1997. המרוץ מחולק לריצות למרחקים 6 ו-10 ק"מ והליכה למרחק 6 ק"מ. פרטים נוספים בהמשך.

משתתפים באבלה של
גלילה פלד-שלו במות האם
בית אשדות